

ΔΘ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΦ

ΚΑΙ ΒΑΡΕΥΣ

1192

ΜΗΤΕΡ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

ΤΑΙΣ ΠΕΦΙΛΗΜΕΝΑΙΣ ΣΚΙΑΙΣ

ΤΩΝ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΩΝ

ΣΟΦΙΑΣ, ΛΕΩΝΙΔΟΥ, ΙΟΥΛΙΑΣ

Ο ΓΡΑΨΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΛΗ 1894

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

— — — — —

Ούτε ὄνομα, οὔτε δόξαν δραματοποιῦ ἐζήλευσα γράψας καὶ τολμήσας νὰ παραδώσω εἰς ἀνάγνωσιν τοῦ κοινοῦ γεγονὸς πραγματικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς. Τὸ θέμα δὲν διεσκευάσθη καθ' ὀλοκληρίαν ὑπὸ τῆς φαντασίας, ληφθὲν ἐκ τῆς Μυθολογίας ἢ ἐκ τῆς Ἱστορίας ἀρχαίας ἢ νεωτέρας. Δὲν καταβιβάζω εἰς τὴν σκηνὴν πρόσωπα ἐπίσημα, ὅπωςδῆποτε δράσαντα· ἐπομένως οὔτε ὁ σκηνικὸς διάκοσμος εἶνε πολυτελής, ποικίλος. Τούναντίον, ὁ μὲν ἀτυχῆς ἦρωσ τοῦ δράματος εἶνε νέος ἐκ πτωχῆς καὶ ἀσημάντου οἰκογενείας, ἀνάλογα καὶ τὰ ἄλλα πρόσωπα, ὁ δὲ σκηνικὸς διάκοσμος ἀφελής, πενιχρός.

Ἄλλ' αἱ περιπέτεια τοῦ βίου τοῦ ἦρωσ τοῦ ἀνὰ χεῖρας δράματος ἦσαν τοσοῦτο ποικίλαι, τὸ δὲ οἰκτρὸν τέλος τοῦ τοσοῦτο τραγικόν, συνεπαγαγὸν τὸν πρόωρον μαρασμὸν δύο ἄλλων ὑπάρξεων, αἱ σκέψεις του, ἐν γνώσει τοῦ κατατρύχοντος αὐτὸν πάθους, τοσοῦτο σοβαραί, φιλοσοφικαί, διδακτικαί, ὥστε δὲν ἐθεώρησα ματαιοπονίαν τὴν ἐκθεσιν καὶ δημοσίευσιν αὐτῶν.

Τίς ἐξ ὑμῶν, φίλοι ἀναγνώστρια καὶ φίλοι ἀναγνώσται, τίς δὲν θὰ συγκινηθῆ, δὲν θὰ θαυμάσῃ τὰς περὶ Ἑλπίδος καὶ Μέλλοντος διδακτικωτάτας σκέψεις τοῦ πάσχοντος ; Τίς δὲν θὰ ἀνατριχιάσῃ ἐκ τῶν φοβερῶν προαισθήσεων τῆς ἀτυχοῦς μητρὸς καὶ δὲν θὰ σπείσῃ ἐν τοῦλάχιστον δάκρυον ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ καὶ αὐτῆς ; Τίς τέλος δὲν θὰ θαυμάσῃ τὰς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας σκέψεις νέας ὀρφανῆς, μνηστῆς τοῦ ἥρωός μας, τὴν ἐθελοθυσίαν, τὸν ἠρωϊσμόν, τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῆς πρὸς τὸν πάσχοντα, τέλος τὴν ἐπίσης τραγικὴν ἀπώλειαν καὶ αὐτῆς ;

Γεγονὸς τοιοῦτο μόνον καὶ μόνον ἵνα μὴ παραδοθῆ εἰς παντελῆ λήθην ἐτόλμησα νὰ σκιαγραφήσω καὶ νὰ παραδώσω εἰς τὸ κοινὸν ἐξαιτούμενος συγγνώμην διὰ τὰς τυχὸν ἀτελείας τοῦ ἔργου.

Ἐγγραφὸν κατὰ Ὀκτώβριον 1894 ἐν τῷ Πέραν.

ΑΘ. ΙΩΑΝΝΟΥ, Δ. Φ.

Καίσαρὲς.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΥΙΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ		
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ	}	φίλοι αὐτοῦ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ		
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ		πατὴρ »
ΣΟΦΙΑ		μήτηρ »
ΟΥΡΑΝΙΑ		ἐξαδέλφη »
ΑΓΛΑΪΑ		ἀδελφή »
ΙΟΥΛΙΑ		μνηστή »
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΙΔΗΣ	}	γείτονες καὶ φίλοι οἰκογενειακοί.
ΕΥΓΕΝΙΑ		

ΠΡΑΞΙΣ Α'

Ἡ σκηνὴ ἐν Παριίοις.

[Ἡ σκηνὴ παριστᾷ δωμάτιον μὲ γραφεῖον καὶ τινα καθίσματα· πρὸ τοῦ γραφεῖου κάθηται ὁ ΛΕΩΝΙΔΑΣ μὲ συνήθη περιβολὴν καὶ ἀναγινώσκει. Ἀρθείσης τῆς ἀδελφίας, μετὰ μικρὰν σιγὴν ἐγειρόμενος μονολογεῖ:]

ΛΕΩΝ. ὦ ἀξιοθαύμαστος προγονικὴ διάνοια! Πῶς ἐφαντάσθης, πῶς ἐπλασας τὸν μῦθον τοῦ Προμηθέως; πῶς ἐφαντάσθης ὅτι οἱ Ὀλύμπιοί σου θεοὶ παρεσκεύασαν, μὲ ποικίλα χάρισματα ἐκόσμησαν καὶ διὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἀπέστειλαν εἰς τὸν κόσμον τὴν καλλίστην παρθένον Πανδώραν, ἣ ὁποία παρίστανε μὲν τὸν μεθ' ὄλου τοῦ πλούτου, τῆς σοφίας, καλλονῆς καὶ χάριτος πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἀνθρωπότητος ἀποκαλυπτόμενον κόσμον, ἔφερε δὲ μεθ' ἑαυτῆς τὸ κιβώτιον ἐκεῖνο, πλήρες μὲν πάντων τῶν κακῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπέκειται ἡ ἀνθρωπότης, φέρον ὅμως ἐν τῷ βάθει αὐτοῦ καὶ τὴν γλυκεῖαν Ἐλπίδα; Αἶρει φεῦ! ἡ Πανδώρα τὸ κάλυμμα τοῦ κιβωτίου· διαδίδονται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα πᾶσαι αἱ συμφοραὶ, πάντα τὰ κακά, πάντα τὰ πάθη· ὑπολείπεται ὅμως εἰς τὸ βάθος ἡ Ἐλπίς: ἡ προσδοκία αἰσιωτέρου μέλλοντος πρὸς παραμυθίαν. Ναί! ὁποῖος ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ μέχρι τῆς τελευτῆς; Μόλις εἰσέρχεται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναπτύ-

Ξεως ἰδοῦ ποικίλοι πόθοι, ἰδοῦ ποικίλα ὄνειρα, τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὁποίων διηνεκῶς ποθεῖ καὶ ἐπιδιώκει. Προσκρούει εἰς ποικίλας ἠθικάς τε καὶ ὑλικὰς στενοχωρίας, θλίψεις, πόνους, στέναγμούς· ἀλλὰ καὶ ταῦτα πάντα ἀψηφεῖ εἰς τὰ πρῶτα βήματα, ὑπομένει ἀγογγύστως, διότι διηνεκῶς παρακολουθεῖται καὶ βαυκαλίζεται ὑπὸ τῆς φαιδρᾶς προσδοκίας, ὑπὸ τῆς Ἑλπίδος, τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ βάθους τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ ἀπορρεούσης. Ἄλλὰ φεῦ!... (κινῶν τὴν κεφαλὴν καὶ περιφερόμενος) πόσον ὀλίγοι, ὀλίγιστοι εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι, τὰς θλίψεις ὡς ἠθικὸς μοχλοῦς, τὰς πικρίας καὶ στενοχωρίας ὡς ἐλατήρια χρησιμοποιοῦντες, καρτερικῶς καὶ ἐπιμόνως ἐξακολουθοῦσι τὸν ἄχαριν ἀγῶνα καὶ ἐπὶ τέλους φθάνουσιν εἰς τὸ στάδιον ἐκεῖνο, ὅπου ἀξιοῦνται νὰ ἴδωσι τινὰς τοῦλάχιστον τῶν πόθων αὐτῶν ἐκπληρουμένους καὶ ἐπὶ τῇ ἐπαληθεύσει τῶν προσδοκιῶν αὐτῶν στήνουν τὸ τρόπαιον τῆς νίκης! Πόσον δέ, φεῦ! σχετικῶς πολυάριθμοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι διηνεκῶς βλέπουσι τὰς προσδοκίας αὐτῶν διαψευδομένας, τὸ μέλλον χειρότερον τοῦ παρελθόντος, ἀγωνίζονται, ἐγκαρτεροῦσιν, ἐξ ἀμηχανῶν μηχανὰς, ἐξ ἀπόρων πόρους εὐρίσκουσι, παλαίουσι διηνεκῶς κατὰ τῶν ἐπιπροσθούτων προσκομμάτων, καὶ ἐπὶ τέλους περιπίπτοντες εἰς ἀπελπισίαν καταρῶνται τὸν κόσμον τοῦτον ὡς κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, ὡς ἀπέραντον πεδῖον μάχης, ὡς σειρὰν ἀτελεύτητον πικρῶν δοκιμασιῶν καὶ δὴ ἐπιθυμοῦσι μὲ τὸς πόθους τῶν, μὲ τὰ ὄνειρά τῶν νὰ συνταφῶσιν εἰς τὸ παγερὸν μνήμα, εἰς τὴν

τελευταίαν τῶν κατοικίαν διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς βρώματα εἰς τοὺς σκώληκας τῆς γῆς!

(Μετὰ βραχεῖαν σιγὴν ἀνυψῶν τὴν χεῖρα καὶ τὴν φωνὴν ἐντείνων) Ἡρακλῆν ἐφαντάσθητε, θαυμάσιοι ποιηταὶ τῆς ἀρχαιότητος, Ἡρακλῆν, πρόσωπον ἰδεῶδες ἐπιτρέπετο εἰς ἡμᾶς νὰ φανταθῆτε ὡς σωτῆρα τοῦ δεινῶς καὶ ἀκαταπαύστως βατανιζομένου Προμηθέως, ἦτοι τοῦ προμηθουμένου, τοῦ διχνοουμένου, τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου, «ἐξ οὗ πᾶσαι τέχναι βροτοῖσι», τοῦ ἀλύσει δεδεμένου ἐπὶ βράχου τοῦ δεινῶς καὶ σπραξικαρδίως καταβίβρωσκομένου τὰ σπλάγγνα ὑπὸ γυπός· ἀλλὰ ποῦ ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ Ἡρακλῆς οὗτος; ποῦ ὄηλ. τὸ τέρμα τῶν ἀγῶνων τοῦ ἀνθρώπου ἐνὸς διηνεκῶς περιστοιχίζεται ὑπὸ δόλου καὶ ἀπάτης, προσβάλλεται ὑπὸ αἰφνιδίων πικρῶν ἀπογοητεύσεων θλίψεων καὶ ἀπατηλῶν ἐλπίδων κατὰ τὴν βραχεῖαν διάρκειαν τοῦ βίου, τὸν ὅποτον ἡ δυστυχία διαμφοισθητεῖ πρὸς τὸν θάνατον; φεῦ! φεῦ!...

Ὡ σκηπτῶχοι καὶ προφυρογέννητοι, μεγιστᾶνες καὶ ἄρχοντες, πλούσιοι καὶ πένητες, μικροὶ καὶ μεγάλοι! βροτέ! ναί, σὺ ἀδερφάγον καὶ ἀπληστον θηρίον, σὺ ὁ ὅποιος ὀνομάζεσαι ἄνθρωπος, σὺ λοιπὸν

ὦ ἄνθρωπε! πόσ' ὄνειρα τὸν βίον σου γλυκαίνουν

μὲ τί λαχτάραις καὶ παλμοὺς τὰ ἔτη σου διαβαίνουν
καὶ πόθοι ἄχ! ἠδύτατοι, φαντάσματα αἰθέρια

ἔτα νεζᾶτά σου πόσον γλυκὰ προσκαίρως πληρ' σ' εὐφραίνουν!

Ἵπομονή κι' ἐπιμονή στερρῶς σε θωρακίζουν

τὸ μέλλον σου τρισεύδαιμον ἐμπρός σου ζωγραφίζουν,
ρομίζεις ὄλαις ἢ χυραῖς τριγύρω πτερυγίζουν,

πῶς ἀγογγύστως ἀφηγεῖς τοὺς πόρους, τὰς πικρίας!

Τὰ ἔτη σου παρέρχονται κι' οἱ πόροι δὲ τοὺς πόρους

ὅταν πιστῶς ἀκολουθοῦν, κι' οἱ στεραγμοὶ τοὺς στόρους
καὶ τούτους ἔχεις πάντοτε πιστοὺς συντρόφους μόρους,

ἀλλοίμονον πῶς παρευθὺς τὸ Ἄχ καὶ Βὰχ ἀρχίζεις!

Πραγματικότης εἰδεχθῆς! εἰκὼν τί ἀπαισία,

φρίκην αἰεὶ ἐμπνέουσα φρικτὴ δοκιμασία
γυμνὴ καὶ ἀδυσώπητος ἐμπρός σου ὅταν χαιρῆ

πῶς τότε κράζεις, ὦ θνητέ, οἴμοι Ἄπελπισία!

(Περιφερόμενος καὶ χειρωνακῶν)

Ἄπελπισία! λέξις φρικαλέα, λέξις ἀπαισίως ἠχοῦσα,
λέξις τοὺς παλμούς τῆς καρδίας ἐπιβραδύνουσα, τὸ αἷμα
πηγνύουσα, τὸν τάφον προετοιμάζουσα. Ἄπελπισία!
Φρίκη, ἀνατριχίασις, συγκοπή, θάνατος.

(Μετὰ βραχεῖαν σιγὴν ἐντείνων τὸ οὖς καὶ ταραττόμενος)

Ἄχ, ποῖος ἔρχεται; ἀκούω βηματισμούς· ποῖος θὰ
γείνη μάρτυς τῆς καταστάσεώς μου ταύτης; ἄχ! πόσον
ἐπεθύμουν πρόσωπον ἀνθρώπου νὰ μὴ ἴδω εἰς τὸ ἐξῆς...
(ὡσεὶ κλαίων) Τὰ στήθη μου τὰ πληγωμένα τύπτων, τὴν
ἀπελπισίαν μου κλαίων καὶ ἐν στίχοις ὀδυρόμενος, μόνην

συντροφίαν τοὺς τέσσαρας τούτους τοίχους ἔχων νὰ περάσω
τὰς ὀλίγας ἡμέρας τοῦ ἀβιώτου βίου μου, ὑποθάλπων τὴν
ἐντασιν τοῦ τοὺς πνεύμονάς μου καταδιβρώσκοντος καὶ ἐν
καλπασμῶ ἤδη βαίνοντος πάθους.

(Προχωρῶν πρὸς τὸν διάδρομον τῆς σκητῆς καὶ
ὀπισθοχωρῶν) Ἄ! οἱ φίλοι μου, οἱ δύο στενοὶ μου φίλοι!
Πόσον θὰ ταραχθεῖν τώρα; τί θὰ τοὺς εἶπω;

(Εἰσέρχονται ὁ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ καὶ ὁ ΜΕΝΕΛΑΟΣ)

ΠΛΟΥΤ. Ἄντι τοῦ τυπικοῦ χαιρετισμοῦ, φίλτατε
Λεωνίδα, θὰ σ' ἐρωτήσω ἀμέσως περὶ τῆς καταστάσεώς
σου· τί αἰφνίδιον σοῦ συμβαίνει, τὸ ὁποῖον νὰ προκαλῆ
τοιαύτην μελαγχολίαν, τριοῦτον ρεμβασμόν, μαύρους λογι-
σμούς; Μὲ ποῖον ὠμίλεις πρὸ ὀλίγου τόσον τεταραγμέ-
νος; Περνούσαμεν ἀπὸ τὸν δρόμον, ἠκούσαμεν νὰ φωνά-
ζης: Οἴμοι, Ἄπελπισία, ἐταράχθημεν, ἤλθομεν νὰ σὲ ἴδω-
μεν· τί συμβαίνει λοιπόν, τί ἔπαθες; πρὸς τί ἡ ἀπελπισία
σου, μὲ ποῖον ὠμίλεις; δὲν βλέπομεν κανένα ἐνταῦθα.
Εἶπέ, ὁμίλησον πρὸς θεοῦ, τί ἀπρόσπτον ἔμαθες καὶ ἐταρά-
χθης; μὴ ἐπιτείνης περισσότερον τὴν ἀντρυχίαν μας.

ΛΕΩΝ. (καθήμενος) Καθήσατε, παρακαλῶ (κάθηνται
οἱ δύο φίλοι). Ἄποῦ ἐν τῇ μεγαλοπόλει ταύτῃ, ξένω ὅμως
καὶ ἐρήμῳ δι' ἐμέ τόπω, εἴσθε οἱ μόνοι μου ἰσάδελφοι φί-
λοι, γνωρίζοντες πᾶν ὅ,τι ἔχω, τὰ βάσανά μου, τὰ μυ-
στικά μου, οὐδὲν καὶ τώρα θὰ σᾶς ἀποκρύψω (ἀναστενά-
ζει καὶ ἀρχίζει νὰ τρέμη).

ΜΕΝΕΛ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ μυριοστὴν φερόν, διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς περιβάλλεις. Ἀλλὰ πρὸς τί τρέμεις; διατί εἶσαι τόσον ὠχρὸς; τί λυπηρὸν καὶ ἀπαίσιον σοῦ συνέβη ἐσχάτως; Τί μαῦροι λογισμοὶ κυκλοφοροῦσιν ἐν τῇ διανοίᾳ σου καὶ σὲ ρίπτουσιν εἰς τοιαύτην ἀπελπιστικὴν θέσιν; Ἐναγωνίως ἀναμένομεν νὰ μάθωμεν τὰ νέα σου· νὰ σοῦ παράσχωμεν πᾶσαν τὴν δυνατὴν βοήθειαν.

ΛΕΩΝ. Φίλοι ἀγαπητοί, καλῶς ἀμφότεροι ἐχαρακτηρίσατε τοὺς λογισμοὺς μου μαχύρους. Naί, μαῦροι εἶνε, διότι ἴσως—(τί λέγω ἴσως)—βεβαίως εἶνε καὶ οἱ τελευταῖοι, ἀνωφελεῖς φεῦ! ν' ἀνακουφίσωσι τὸ κατατρύχον με δεινὸν πάθος.

ΠΛΟΥΤ. Θεέ μου, σπουδαῖον, σπουδαιότατόν τι τοῦ συμβαίνει. Ἴδὲ, Μενέλαε, πῶς ὁ ἰδρὼς τρέχει ἀπὸ τὸ μέτωπόν του, πόσον τεθλωμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ του, πόσον ἐξηντλήθη ἐντὸς δύο ἡμερῶν, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν τὸν εἶδομεν; ὦ συμφορά!

ΛΕΩΝ. Συμφορῶν δεινοτάτην ἔπαθον, φίλτατοι. Πρὸ ὀλίγου εἶχα καθίσει πρὸ τοῦ γραφείου διὰ νὰ ἀναγνώσω ὀλίγον· ἀλλὰ δὲν ἠδύναμην νὰ συγκεντρώσω τὰς σκέψεις μου· ἡ δύναμις ἐκείνη ἢ ψυχικὴ, ἢ λεγομένη προσοχή, μὲ ἐγκατέλιπε διὰ παντός. Σελίδας ὀλοκλήρους διηρχόμην χωρὶς νὰ ἔχω συναίσθησιν, συνείδησιν τῶν πράξεών μου. Τὰ χεῖλη μου μηχανικῶς ἐσυσπῶντο καὶ ἐκινούντο· τὰ γράμματα ἔβλεπον μόνον οἱ ὀφθαλμοὶ μου μηχανικῶς, οὐχί

δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς κρίσεως. Ἄχ! ἀγαπητοί, εἶχα καταστήσει μηχανὴ κινουμένη ὑπὸ ἐξωτερικῆς δυνάμεως. Συχνὰ διεκοπτόμην μόνον ὑπὸ ἰσχυρᾶς βηχός, ἢ ὁποία ἀρξάμενη ἀπὸ δεκατριῶν ἡμερῶν ὄλονεν ἐπιτείνεται σήμερον μάλιστα κατὰ τὴν ὥραν τῆς μηχανικῆς μελέτης μου δις ἀπεχρέμφθη φλέγματα αἰμόφυρτα· ἄ! τότε ἐνόησα περὶ τίνος πρόκειται· τότε φεῦ! ἐνόησα εἰς ποῖον σημεῖον ἀπροχώρητον μὲ ἔφερον αἱ τόσαι κακουχίαι, θλίψεις καὶ πικρίαι... Τότε τὰ πάντα ἐσταμάτησαν καὶ ὑπεχώρησαν πρὸ τῆς ἀκρατήτου φαντασίας, ἢ ὁποία ἀκαθέκτως καὶ ἀχαλινώτως ἵπταται εἰς τὸ παρελθόν, ἀναπαριστᾷ μοι ζωηρῶς τὰ γλυκέα, γλυκύτατα ὄνειρα, τὰ χρυσᾶ ἐκεῖνα φαντάσματα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀμακρῆσει φαίνεται, φαντασθεῖς πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅτε ἐγκατελίμπανον ἐνδοακρὺς προσφιλῆ πατρίδα, προσφιλεστάτας ὑπάρξεις, γονεῖς καὶ ἀδελφάς· ἄχ! (διακόπτεται ὑπὸ βηχός)...

ΠΛΟΥΤ. (ἐγειρόμενος ἐντρομος καὶ κρατῶν τὸν Λεωνίδα ἐκ τῆς χειρός). — Φόβον ἐμποιοῦσιν οἱ λόγοι σου, ἀγαπητέ, πῶς ἀμέσως σὲ ἀπήλπισαν τὰ αἰμόφυρτα φλέγματα, ὥστε διὰ μιᾶς νὰ χάσης τὴν χαρακτηρίζουσάν σε ψυχραιμίαν καὶ ἀπάθειαν, νὰ φαντασθῆς ἀνύπαρκτα πράγματα, πάθη, ἀσθενείας θανασίμους καὶ νὰ ἀπελπισθῆς; Ἐγέρθητι, ἄφησε αὐτὰς τὰς σκέψεις· δὲν θὰ δισταῖς νὰ σὲ κατακρίνω ἐπὶ λιποψυχίᾳ· νοσεῖ ἢ φαντασία σου· ἐὰν ἔχῃς βῆχα, συμβουλεύθητι πρῶτον ἰατρόν· λάβε τὰ κατάλληλα φάρμακα· πῶς μόνος σου τολμᾷς

νά κάμης διάγνωσιν ἀσθενείας ; Σήκω νά κάμης περίπατον μαζί μας, νά ἀναπνεύσης καθαρὸν ἀέρα, ἀποσκοράκισον αὐτὰς τὰς σκέψεις· ἔχομεν τὸν καλὸν μας φίλον, τὸν ἰατρὸν Δημητριάδην, ὑπάγωμεν νά σέ ἴδῃ.

ΛΕΩΝ. (ἀποσπῶν τὴν χεῖρα ἐκ τῆς τοῦ Πλουτάρχου). Ἀλλά, ἀγαπητέ, κάθισε, δὲν εἶνε νά ἐξέλθω πλέον ἔξω... Ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶμαι ἰατρός. Τὴν θείαν ταύτην ἐπιστήμην τοῦ Ἀσκληπιοῦ σπουδάζετε ὑμεῖς, μακρὰν δὲ τῆς ἰδικῆς μου ἐπιστήμης, τῆς τοῦ Δικαίου, νά κρίνῃ περὶ ἀσθενειῶν· ἀλλὰ νομίζω δὲν ἔσφαλα εἰς τὴν διάγνωσίν μου· δὲν ἔχω ἀνάγκην ἰατροῦ καὶ φαρμάκων. Κάλλιον παντὸς ἄλλου γνωρίζετε ὑπὸ ποίους οἰωνοὺς ἦλθον ἐνταῦθα... ὦ στιγμή ἀπαισία!...

Φεῦ! ἀγαπητοί, ἤτό ποτε καιρὸς ποὺ εἶχα φαντασθῆ μέλλον εὐτυχές· πόθοι ἠδύτατοι κατέκλυζον τὴν νῦν αἰμάστουσαν καρδίαν μου· ἐθεώρουν δυνατὴν τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν ὁ τάλας· καὶ τὸ ἀθῶον μειδίαμα τῆς νεότητος ἐπεκάθητο πάντοτε ἐπὶ τῶν μαραινόμενων χειλέων μου. Τὰ πάντα ἐνόμιζον ὅτι ἐξερτῶντο ἀπὸ τὴν εἰς Παρισίους μετάβασίν μου. Ἐπετεύχθη τοῦτο. Ἀλλὰ φεῦ! ἐντεῦθεν καὶ αἱ ἀρχαὶ τῶν δεινῶν μου. Γνωρίζετε τὰς παντοίας στερήσεις καὶ κακουχίας μου ἐπὶ 3 ἔτη καὶ 5 μῆνας, τοὺς ποικίλους περισπασμούς μου, τὴν δεινὴν καταφορὰν τῆς τύχης· ἀγογγύστως ἐπάλαιον κατὰ πάντων τούτων ἀτενίζων εἰς τὸ οὐχὶ πλέον πολὺ μεμακρυσμένον μέλλον· ἔσκε-

πτόμην, ἔτρεχον, εὔρισκον ἐξ ἀμηχάνων μηχανὰς πρὸς ἀνακούφισιν ἐμοῦ τε καὶ τῆς ἐπίσης δεινῶς πασχούσης ταλαίνης μητρὸς. Οἴμοι! ἦτο δυνατόν εὐκόλως τὸ τοιοῦτο νά ἐπιτευχθῆ· νά ἀνθῆξῃ εἰς τόσα βάσανα τὸ ἀσθενές μου σαρκίον, ὁ φιλάσθενός μου ὀργανισμός ; Εἰς ἐπίμετρον πάντων τούτων συμβαίνει γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νά συνταρῆ μαζί μου ἢ θὰ τὸ μάθητε ἀργότερον. Τέλος πρὸ μηνὸς μαυθάνω ὅτι καὶ ἡ παρὰ γενναιοψύχου τινὸς χορηγούμενη μοι γλίσχρος μνηχία ἐπιχορήγησις ἀποκόπτεται... — Πολλαπλασιάζονται αἱ σκέψεις, τὰ δάκρυα... καὶ... ἰδοῦ φεῦ! ἔστησεν εἰς τὰ πικραμένα στήθη μου τὴν φωλεὰν αὐτοῦ πάθος ἀπαισίον, πάθος εἰδεχθές, πάθος ἀνίατον. Εἴκοσιν ἑπτὰ μόλις ἀριθμῶ Μαίους καὶ ἰδοῦ πᾶσα τέρψις καὶ χαρὰ, πᾶν κοσμικὸν ἀγαθὸν ἀλλότρια καὶ ξένα μοῦ γίνονται· τὸ πρυσίλυπον δὲ ψυχρὸν μνημα διανοίγεται, χαίνει ἀπαισίως πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ παντελῶς ἐξαντληθέντος σαρκίου μου. (Ἐγειρόμενος ἀποτόμως). Τοιούτου ναὶ πάθους διάγνωσιν ἔκαμα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι δὲν ἔσφαλα· καὶ ὡς ἐκ ταύτης φιλοσοφῶν ἐπὶ τῶν σελίδων τῆς Ἱστορίας, ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας ἀσυναίσθητως ὠμίλου μεγαλοφώνως ἐν τῷ δωματίῳ μου καταλήξας εἰς τὴν εὐ...ηχον λέξιν Ἀπελπισία, τὴν ὁποίαν ἔξωθεν ἤκούσατε... Ναί, ἀπελπιστικὴ εἶνε καὶ ἡ ἰδική μου θέσις... ἀλλά... οἷας ἄλλας συμφορὰς θὰ συνεπαγὰ...ά...γη ἢ συμφορὰ μου. Ἄχ, κόσμε ἀκατάστατε, σφαῖρα κατατραμένη!

(Ἐπανακάθεται ὑπὸ λυγμῶν καὶ βηχὸς καταληφθεὶς).

MENEΛ. Ἡσύχασον, ἀγαπητέ, τὰ πάντα γνωρίζομεν· ἴσα ἴσα ἀποροῦμεν διὰ τὴν αἰφνιδίαν αὐτὴν μεταβολὴν τοῦ χαρακτῆρός σου τοῦ σιδηροῦ· ἐὰν σοῦ ἀπεκόπη ἡ μηνιαία χλίσχος ἐπιχορήγησις, ἡμεῖς θὰ σὲ βοηθήσωμεν διὰ τὸν βηχά σου δὲν κρίνεις καλά· ἄφησε τὰ ἀπαισίας αὐτὰς σκέψεις· ἐξακολούθει νὰ ὄνειρεύησαι, νὰ ρεμβάζης καὶ νὰ φαντάζησαι, ὡς καὶ πρὶν, τὸ τέλος τῶν ἀγῶνων σου καὶ τὰ ἐκ τούτου ἀγαθὰ.

ΠΛΟΥΤ. Ναί, ἀγαπητέ Λεωνίδα· πῶς λησμονεῖς ἐκείνας τὰς γλυκεῖας ὀμιλίας σου, τῶν ὁποίων ἀντικείμενον ἦτο ἡ ἐκπλήρωσις τῶν πόθων σου; Μᾶς διηγείσο μετὰ ζέσεως τὰ ὠραῖα δενδρόφυτα τοπεῖα τῆς γενεθλίου σου γῆς, τὰς φυσικὰς καλλονὰς τοῦ βουνοῦ τῆς, τὰς ἀθανάτους ψυχρὰς πηγὰς αὐτῆς, ἐφαντάζεσο ὅτι θὰ ἔλθῃ ποτὲ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ συμφάγωμεν εἰς ἓν τοιοῦτο τοπεῖον, θὰ διασκεδάσωμεν, θὰ ἐνθυμώμεθα τὸν ἐνταῦθα βίον σου καὶ θὰ γελῶμεν μὲ τὰ περασμένα. Ἴδού, ἀγαπητέ, ἡ ἡμέρα αὕτη σὺν Θεῷ πλησιάζει· ἐξ μῆνες ὑπολείπονται, μετὰ τοὺς ὁποίους θὰ ἐξετασθῆς, θὰ λάβῃς τὸ διδακτορικόν σου πτυχίον καὶ τότε θὰ πεταχθῆς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μετὰ τόσῃς ἀγωνίας ἀναμενούσης σε μητρὸς...

ΛΕΩΝ. Ἄ! φρίκη! φρίκη!...

ΠΛΟΥΤ. Μὴ, ἡσύχασον· αὐτὸ τὸ ἅγιον ὄνομα νὰ σὲ ἐνθαρρύνῃ· ἀτένιζε εἰς τὸ ὄχι μακρὰν αὐτὸ εὐτυχὲς μέλλον·

λησμόνησον τὰς πικρίας σου. Τί ὠφελεῖσαι ἀπ' αὐτὰς τὰς μαύρας σκέψεις; Ὅτι πολλὰς στερήσεις ὑπέστης καὶ ὑφίστασαι σὺ τε καὶ ἡ πτωχὴ μήτηρ σου τὸ γνωρίζομεν ἄριστα· ἀλλ' ἡ ἐλπίς, ἡ γλυκεῖα αὕτη ἐλπίς τοῦ μὲ αἰσίους οἰωνοὺς ὑποφώσκοντος μέλλοντος δὲν σὲ ἐνθαρρύνει; τὸναντίον λοιπὸν σὲ ἀπογοητεύει; Εἰς μάτην λοιπὸν θὰ ἀποβῶσιν οἱ τόσοι μόχθοι καὶ ἀγῶνές σου; πρὸς Θεοῦ, ἔλα εἰς τὸν ἑαυτὸν σου. Λυπήθητι τοῦλάχιστον τὴν μητέρα σου, τῆς ὁποίας τὰ θερμὰ φιλήματα, αἱ θωπεῖαι μετ' ὀλίγον θὰ σὲ ἀφαιρέσωσιν ὅλας τὰς πικρὰς ἐντυπώσεις τῆς ξενιτείας· ἔλα, ἄς ἐξέλθωμεν εἰς μικρὸν περίπατον ἀνά τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα, ἀπὸ τὰς ὁποίας ποτὲ δὲν ἀπεμακρύνεσο.

ΛΕΩΝ. (Ἐγειρόμενος ὡς παράφρων) Ἄρκει, Πλούταρχε, ἄρκει ποῦ μὲ ἐπλήγωσας τόσον. (Ἀνατείνων τὰς χεῖρας) Ἄχ! φρικώδης συμφορὰ! ὦ μήτερ, μήτερ προσφιλῆς! ἐὰν ἦσο πλησίον μου, μετὰ πόσῃς ζέσεως θὰ μοῦ ἤνοιγες τὰς θερμοτάτας μητρικὰς ἀγκάλας σου; πόσους θερμοὺς ἀσπασμοὺς θὰ ἐπέθετες ἐπὶ τῶν ἰσχυῶν καὶ ὀλονὲν ψυχρανομένων παρειῶν μου; μὲ πόσα θερμὰ δάκρυα θὰ κατέβρεχες αὐτὰς; ἴσως θὰ ἠδύνασο νὰ ἀποτρέψῃς τὴν ἐν τῷ προσώπῳ μου ἀναμεινύσαν σε συμφορὰν. Τάλαινα μήτερ! ὦ λέξις γλυκυτατῆ! τὰ μαραινόμενα χεῖλη μου δὲν θὰ ἀξιοθῶσι πλέον ἀπὸ κοντὰ νὰ προφέρουν τὴν ἱεράν ταύτην λέξιν· δὲν θὰ ἀξιοθῶ « μήτερ, ἰδού σὲ ἀπολαμβάνω », λέγων νὰ ἐπιθέσω τὰ χεῖλη μου ἐπὶ τῶν ἰδικῶν σου, νὰ

σὲ περιπτυχθῶ, νὰ μείνωμεν ἄφωνοι καὶ ἄλαλοι ἐκ συγκι-
νήσεως ἐνηγκαλισμένοι ἐπὶ ὥραν καὶ ὥρας. Μῆ...ῆ...τερ,
μῆ...τερ! (Ἐπανακάθεται καλύπτων διὰ τῶν χειρῶν
τὸ πρόσωπόν του καὶ κλαίων).

ΠΛΟΥΤ. Ἀλλά...

ΛΕΩΝ. (Μὴ ἀκούων, ἀλλ' ἐγειρόμενος πάλιν
καθ' ἑαυτόν) Ἄχ! πόσον εὐκόλον εἶναι νὰ ἔχη τις τὸν
πόδα του ἔξω ἀπὸ τὴν ἐστίαν τῆς δυστυχίης, νὰ συμ-
βουλεύη δὲ μὲ τόσον γλυκεῖς λόγους τὸν ἀπὸ γάγγραιναν
καὶ φαγέδαιναν καταβίβρωσκόμενον. Συμπάσχουσιν οἱ φί-
λοι μου· τὸ ὁμολογῶ· ἀλλὰ λογικῶς, ψυχολογικῶς, φιλο-
σοφικῶς δὲν πονοῦν ὅσον πονεῖ αὐτὸς ὁ πράγματι πάσχων·
ὅπως καὶ ὁ συγχαίρων τινὰ διὰ τὰς εὐτυχίας του δὲν δύνα-
ται παντελῶς νὰ ἀποσκορακίσῃ τὴν ἐκ τῆς ἰδίας κατωτέρως
του καταστάσεως φύσει γεννωμένην ζηλοτυπίαν. Γνωρίζω
τὴν χρυσὴν των καρδίαν, καὶ ἀδελφὸν μὴ ἔχων, δι' ἀδελ-
φούς τοὺς ἔχω θεωρήσει, ἀλλ' ἔξω τοῦ κατατρύχοντός με
κακοῦ εὐρίσκονται· πολὺ ὀρθὰ συμβουλεύουν, ἀλλ' ἀνωφε-
λῶς. (Ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Πλούταρχον) Ἀνέξεσας,
ἀγαπητὲ Πλούταρχε, τὰς πληγὰς τῆς αἰμασσοῦτης καρδίας
μου· ἐπιτύξησας τὰ δεινά μου ὑπομνήσας με τὰ τοπεῖα
τῆς πατρίδος μου, τοὺς γονεῖς μου. Ἔχεις δίκαιον νὰ μοῦ
συνιστᾷς ὑπομονὴν ἔξ μῆνας ἀκόμη... Ὅχι, ὄχι ἔξ μῆνες,
ἀλλ' ἴσως ἔξ ἡμέραι ὑπολείπονται διὰ νὰ προσέλθω εἰς
τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις τῶν ὅσα ἐδοκίμασα ἐν τῇ κοι-
λάδι ταύτῃ τοῦ κλαυθμῶνος· νὰ συμπληρωθῇ οὕτω ὁ

ἀγών ὁ ἄχαρις. Τότε ἢ μὲν μαύρη μου σκιά θὰ περυγίζη
περὶ δύο φυγὰς πύρινα δάκρυα προκαλοῦσα ἐκ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν. Δίπηχυσ χῶρος θὰ περιλάβῃ τὸ ἐκ τοῦ κόπου
τῶν ἐξετάσεων καταβεβλημένον σαρκίον μου, ἐπὶ λευκο-
τάτης δὲ μαρμαρίνης πλακός, ὡς ἐπὶ ἐκ περγαμνίου χάρ-
του διπλώματος, θὰ γραφῇ ἡ βαθμολογία τῶν δεινῶν μου.

ΠΛΟΥΤ. καὶ ΜΕΝΕΛ... Ἀλλὰ ἐξακολουθεῖς ἐν οὐ
δέοντι χειρότερα νὰ ἐξάπτῃσαι καὶ ἐάν, ὁ μὴ γένοιτο, ἔχῃς
τίποτε, χειροτερεύεις τὴν κατάστασιν μὲ αὐτὴν τὴν φοβερὰν
ψυχικὴν ταραχὴν...

ΛΕΩΝ. Ὁ μὴ γένοιτο, χά χά! Γεγονὸς τετελεσμένον
καὶ οἱ καλοὶ μου φίλοι εὐχονται τὸ ἐναντίον... Σᾶς παρα-
καλῶ, σᾶς ἱκετεύω σεῖς μὴ ἐπιτείνητε ἐπὶ πλέον τὴν
ἀγωνίαν μου ἐπιμένοντες ἴσως νὰ μάθητε καὶ ἄλλα αἷτια
τῆς συμφορᾶς μου. Ἴσως διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω θὰ
προσεπάθουν νὰ σᾶς συνοδεύσω εἰς τὸν ἀνά τὰς ὄχθας τοῦ
Σηκουάνα περίπατον· ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ μείνω ἐδῶ
καὶ μάλιστα νὰ μείνω μόνος· πρέπει διὰ τελευταίαν ἴσως
φορὰν νὰ λάβω συνέντευξιν μὲ πρόσωπον ἐπίσης προσφι-
λές μοι, πρόσωπον ἀγνωστον ὑμῖν. Οὐδὲν ἀπέκρυπτον ἀπὸ
ὑμᾶς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ μυστικόν μου ἄς μείνῃ ἀγνωστον· μὴ
τολμήσητε, μὴ ἐπιμείνητε νὰ τὸ μάθητε, θερμῶς σᾶς ἱκε-
τεύω, ὑπάγετε τώρα· ἔλθετε αὔριον καὶ εἶμαι πρόθυμος εἰς
τὰς διαταγὰς σας, ἂν θέλητε, φέρετε καὶ ἰατρόν, ἂν θέλητε
καλλίτερα πρῶτον νὰ συσκεφθῶμεν καί, ἂν ἐγκριθῇ, ἡμεῖς
νὰ ὑπάγωμεν εἰς τοῦ ἰατροῦ. Ναί, ὑπάγετε, ἄφετέ με μό-

νον· λάβετε παρακαλῶ καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν· ρίψατέ τὴν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν μητέρα μου. (ἔρχεται εἰς τὴν ἐπιστολὴν καὶ τείνων τὴν χεῖρα...)
Χαίρετε, ἀγαπητοί, χαίρετε...

ΠΛΟΥΤ. (Θλίβων τὴν χεῖρα τοῦ Λεωνίδα). Χαῖρε, ἀγαπητέ, περαστικά σου· ἠσύχασον· σὲ ἀρίνομεν ἐλευθερον· πρόσεχε τὸ φάσμα τοιούτων σκέψεων νὰ μὴ σὲ ἀπασχολῇ καὶ τὴν νύκτα· νὰ μὴ σὲ ἀφαιρέσῃ τὸν ὕπνον σου· ἔχεις ἀνάγκην ἀπολύτου ἡσυχίας· ἡμεῖς, βλέπεις, ἠκούσαμεν τὴν παράκλησίν σου, καὶ ἀπαιτοῦμεν, ἀξιούμεν, ὡς φίλοι, ἰκετεύομεν ἐπὶ τέλους νὰ προσπαθήσῃς νὰ ἀπαλλαγῇς ἀπὸ τὸ κράτος τῶν ἀτόπων ὑποψιῶν· ἔχομεν δὲ τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου ὅτι αὐριον θὰ συμμορφωθῇς πρὸς τὰς φιλικὰς μας προτροπὰς. Χαῖρε, καλὴν νύκτα... (ἀπέρχονται...)

ΛΕΩΝ. (Περιφερόμενος). Ἀπῆλθον. Ἀλλὰ πῶς ἀπεφάσισα νὰ τοὺς παραδώσω τὸν φάκελλον· ἐκεῖνον τὸν ἐγκλείοντα οὐχὶ ἐπιστολὴν, ἀλλὰ ποίημα ἐξαγγέλλον τὴν κατάστασίν μου, τὸν ἀφευκτον θάνατόν μου, δηλητήριον φοβερῶτατον, κατὰ τοῦ ἰατροῦ οὐδὲν ἀντίδοτον θὰ ἰσχύσῃ, ἀλλ' αὐτοστιγμὴν θὰ πέσῃ νεκρὰ ἢ τάλαινα μήτηρ μου! Ἀλλὰ ἀνίατον τὸ πάθος μου· τὸν ὄλεθρον, τὴν συμφορὰν ταύτην οὕτως ἢ ἄλλως θὰ τὴν ἐμάνθανε. Μακρὰν ἐκεῖνη· δὲν θὰ μὲ φιλήσῃ νεκρὸν. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἀποφύγω τὴν νῦν ἐτοιμαζομένην μοι σπαραξικάρδιον τραγικωτάτην σκηνὴν. Ἐζήτησα ἀπὸ τοὺς φίλους νὰ μείνω μόνος, ἰδοὺ ἔμεινα· (ἐξάγων τὸ ὰρολόγιόν του) εἶνε ὥρα, θὰ ἔλθῃ ἐκεῖνη,

ναὶ ἐκεῖνη, ἣτις φλογερὸν ἔρωτα τρέφουσα πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἴσου ἀγαπωμένη ἀπὸ ἐξ μηνῶν, πτωχὴ ὡς καὶ ἐγώ, πολυπαθὴς ἐπίσης, γλυκυτάτη καὶ ἀθωοτάτη νεάνις, σύννους καὶ μελαγχολική, εἰς τὸ πρόσωπόν μου μόνον μειδιῶσα εἶχεν ἐλπίσει πρὸς στιγμὴν ἢ ταλαίπωρος ὅτι θὰ ἴδῃ ἡμέρας τινὰς εὐτυχίας. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κατῴρθωνε νὰ ἔρχηται εἰς τὸ δωμάτιον αὐτὸ τὸ πενιχρὸν καὶ ὥρας ὀλοκλήρους τρυφερωτάτη συνδιάλεξις ἀπέσπα ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου· ἐπτερυγίζομεν εἰς ὕψη αἰθέρια, εἰς ὄλωσ διόλου ἄλλον τέως ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς κόσμον· μὲ παρεμύθει, τὴν παρηγόρου· μὲ ἐφίλει τέλος περιπαθέστατα καὶ ἀνεχώρει. Ἀλλ' ἀπὸ μηνός, ἀφ' ὅτου μοῦ εἶχε γνωσθῆ ὅτι στεροῦμαι πάσης ὑποστηρίξεως καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶχα καταντήσει πολὺ μελαγχολικός, τῆς ἀπεκρυπτον δὲ τὸ αἷτιον τῶν σκέψεών μου, ἀπὸ μηνός, λέγω, ἀνήσυχος καὶ αὐτῆ, ἔχει συλλάβει ὑποψίας καὶ φόβους περὶ τῆς: Ἄ, ἰλιγγιᾶ ὁ νοῦς μου, παραφρονῶ! πῶς νὰ τὸ εἶπω, πῶς τὸ ἐφαντάσθη ἢ ἄλλως τόσον ἀγγελικὴ ψυχὴ τῆς; καὶ ὅμως ἐφαντάσθη, ναί, ἢ σκληρά, συνέλαβεν ὑπονοίας περὶ τῆς πρὸς αὐτὴν πιστῆς ἀφοσιώσεώς μου. Ἀλλ' εἶχε δίκαιον· τὸ πᾶν ἐτοίμη νὰ θυσιάσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῆς ἀκόμη ὑπὲρ ἐμοῦ, μὴ κατορθώνουσα νὰ μάθῃ τὸ αἷτιον τῆς ψυχρότητός μου ἀπέναντι τοσαύτης θυσίας δικαίως ὑπέθετεν ὅτι ἐνεπαίζετο ὑπ' ἐμοῦ. Κόρη ἀτυχῆς καὶ σὺ καὶ ἀξιοθρήνητος, ἔλθῃ τῶρα νὰ μάθῃς τὸ κύριον αἷτιον τῆς μεταβολῆς· ἔλθῃ νὰ ἴδῃς εἰς ποίαν θέσιν ἔφεραν τὸν

Λεωνίδα σου, αἱ ἐκ τῶν τόσων θερμῶν καὶ τρυφερῶν συν-
 διαλέξεών σου συγκινήσεις καὶ τὰ θερμὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα
 ἐν ἀγνοίᾳ καὶ σοῦ καὶ παντός ἄλλου ἔχυνε νυχθημερὸν
 ἀπὸ μηρός, ὡς ἐκ τῆς πεποιθήσεως ὅτι δὲν θά ἠδύνατο νὰ
 ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς προσδοκίας σου. Ἐλθέ τώρα νὰ σοῦ
 ἐξομολογηθῶ· ἔλθέ, εἰ δυνατόν, νὰ σέ παρηγορήσω· ὦ
 φροῦδη σκέψις! παρηγορία εἰς ποίαν; εἰς τὴν τοσάκις εἰ-
 ποῦσάν μοι ὅτι ἄνευ ἐμοῦ ζωὴ δὲν ὑπάρχει δι' αὐτήν; ὦ
 στιγμή ἀπαισία! ὦ ὥρα κρίσιμος! εἶθε νὰ σέ ἀπέφευγον·
 εἶθε νὰ ἔφευγον ἐκεῖ, ὅπου σκέπτομαι νὰ φύγω τὴν νύκτα
 διὰ νὰ μὴ μὲ εὔρουν αὔριον οἱ φίλοι μου· ἀλλὰ πῶς νὰ φύγω
 τώρα; ἅ! ἰδοὺ ἀκούονται βηματισμοί... ἔρχεται τρέχουσα·
 εἶνε ἐκείνης τὰ ἐλαφρὰ βήματα· ὦ! τρέμουν τὰ ἐξερσθενη-
 μένα γόνατά μου· ψυχρὸς ἰδρῶς θανάτου μὲ περιρρέει, πῶς
 θὰ μὲ ἴδῃ; πῶς θὰ τὴν προσβλέψω; (πίπτει ἐπὶ τοῦ κα-
 θισματος προσπαθῶν νὰ συγκρατήσῃ ἑαυτὸν...)

[Εἰσέρχεται ἡ ΙΟΥΛΙΑ μελαιναν φέρουσα περιβολὴν, πλησιάζει
 καὶ τείνουσα τὴν χεῖρα]

ΙΟΥΛΙΑ. Χαῖρε, καλέ μου Λεωνίδα.

ΛΕΩΝ. (Ἐγχειρόμενος, ἀλλὰ ἀσθμαίνων καὶ τρέ-
 μων). Χαῖρε, παμφιλτάτη Ἰουλία.

ΙΟΥΛΙΑ. (Ὀπισθοχωροῦσα) Ἀλλὰ πόσον θερμαὶ αἱ
 χεῖρες σου καὶ κάθυγροι! Διὰ τί τρέμεις; Διὰ τί εἶσαι ἰ-
 δρωμένος; Τί σημαίνει τὸ ἄσθημα τοῦτο καὶ τὸ ἐταστικὸν
 βλέμμα σου; Τί συμφορὰ σέ κατέχει καὶ μοῦ τὴν ἀπο-

κρύπτεις ἀκόμη; ἐν ὀνόματι τῆς ἀγίας μητρός σου, δι'
 ἀγάπην μας, ἐὰν πάλλη ἀκόμη ἡ καρδιά σου δι' ἐμέ, εἰπέ,
 ὁμίλησον πῶς καὶ πόθεν ἡ ὀδυνηρὰ σου αὕτη κατά-
 στασις;

ΛΕΩΝ. (Λαμβάνων αὐτὴν ἐκ τῆς χειρός). Ἠσύχα-
 στον, ἀθῶα κόρη, ἔσο ψυχραῖμος· τὰ πάντα θὰ μάθης· δὲν
 εἶνε πλέον δυνατόν νὰ κρυθῶ, ἀφ' οὗ φανερὰ τὰ συμπτώ-
 ματα· θὰ μάθης τὴν κεραυνώσαν ἐμέ τε καὶ σέ συμ-
 φορὰν, θὰ διαλυθοῦν αἱ ὑποψίαι σου.

ΙΟΥΛΙΑ. (Ἐκπληκτος, ὡχρὰ καὶ μὲ ἀνασηκωμέ-
 νας τὰς χεῖρας προσβλέπουσα). Ἀλλὰ λέγε λοιπόν,
 ὁμίλει, Λεωνίδα, τί ἔπαθες;

ΛΕΩΝ. Σιδηρὰ ἀνάγκη μοι ἐπιβάλλει νὰ ἐγκαταλείψω
 τὸν κόσμον.

ΙΟΥΛΙΑ. (Φρικιῶσα) Τί εἶπες, Λεωνίδα; νὰ ἐγκατα-
 λείψῃς τὸν κόσμον; Τί σημαίνει τοῦτο; θὰ αὐτοκτονή-
 σης! ἐξηγήθητι· καὶ διὰ τί; ποία αὐτὴ ἡ ἀνάγκη;

ΛΕΩΝ. (Μὴ θέλων διὰ μιᾶς νὰ ἐξηγηθῆ) Ἄ, ὄχι,
 Ἰουλία μου, ἔσφαλεν ἡ γλῶσσα. Ἴσως τοῦτο, πού εἶπες,
 θὰ μοῦ ἦτο προτιμότερον· ἀλλὰ τότε ἡ μήτηρ μου! ἡ
 μετὰ τὴν μητέρα δευτέρα σὺ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀγά-
 πη! ἄχ! ἄχ! ἄχ! ἡ θέσις μου δεινὴ, μὴ μὲ παρεξήγη-
 ῆς Ἰουλία, ἤθελα νὰ εἶπω: τοὺς Παρισίους νὰ ἐγκαταλείψω.

ΙΟΥΛΙΑ. (Κινοῦσα τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπομακρυνόμε-
 νη εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς σκηνῆς). ὦ τῆς δυσμε-
 νείας τῆς τύχης! οἱ φόβοι μου, αἱ ὑποψίαι μου! Λοιπὸν

νά σχηματίσω ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐγκαταλιμπάνομαι, ἀποξενοῦμαι καὶ ἀπὸ τὸν μόνον ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχα πρὸς στιγμὴν βεβαιωθῆ ὅτι δὲν θὰ ἀποχωρισθῶ ποτέ; εἶχα λάβει καὶ δώσει τὸν ὄρκον ὅτι θὰ συζήσωμεν καὶ θὰ συνταφῶμεν; Ναί, θὰ ἐφεύγομεν ἀπὸ τοὺς Παρισίους, ἀλλὰ μαζὶ καὶ πάντοτε μαζὶ. Λοιπὸν πῶς καὶ πόθεν ἡ ἀπόφασίς του αὕτη; νὰ ὑποθέσω ὅτι καὶ ὁ Λεωνίδα, ὁ τοσαύτας πικρίας τοῦ κόσμου δοκιμάσας, ἦτο ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων ἀνθρωπομόρφων τεράτων τῆς κοινωνίας, ἐκ τῶν κομφουομένων ἐκείνων λιμοκοντόρων τῆς ἐσχάτης ὑποστάθμης, οἱ ὁποῖοι χάριν προσωρινῆς ἀπολαύσεως ἡδονῆς, προσπαθοῦσι νὰ ἀπατῶσι νέας πτωχὰς προσποιούμενοι ψευδῆ ἀγάπην; "Α, ὄχι, δὲν εἶνε ποτέ δυνατὸν τοιαύτην ὑποψίαν νὰ χωρέσῃ ὁ νοῦς μου, ὑφ' οὗς οἰωνούς, ὑφ' ἃς περιστάσεις συνεπαθήσαμεν ἀλλήλους, ἠγαπήθημεν . . .

"ὦ Θεέ! ὦ ἱεραὶ σικαὶ παμφιλτάτων μοι ὄντων! ὦ μη-
τερ! ἔπταισα βεβαίως ἀγαπήσασα· ἐγὼ ἢ καταδεδικασμένη εἰς αἰώνια βάσανα, ἢ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας στερηθεῖσα ὑμῶν, ἢ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου τὸν ξηρόν μου ἄρτον πορίζομένη καὶ τρώγουσα, ἢ μὲ πικρὰ δάκρυα ἐπὶ τῆ ἀναμνήσει ὑμῶν αὐτὸν βρέχουσα, ἐγὼ, ἢ ὅποια ἐθεώρουν ἐμαυτὴν ἀπεξενωμένην πλέον τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀπολαύσεων τοῦ κόσμου τούτου, ἔπταισα λοιπὸν αἰσθανθεῖσα τοὺς τρυφεροὺς ἐκείνους παλμοὺς τῆς νεανικῆς μου καρδιάς, τοὺς ὁποίους ἐθεώρουν ὡς ἀπηγορευμένον καρπὸν δι'

ἐμέ. Ναί, ναί, εἰς ἣν εὐρισκόμην θέσιν ἀλλότριοι ἦσαν δι' ἐμέ οἱ τοιοῦτοι παλμοί, παλμοὶ τρυφερότητος, παλμοὶ πραγματικῆς, εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἀφ' οὗ ὁμοίαν ἀνταξίαν ἀπὸ μὲν τὴν ἀνωτέραν κοινωνικὴν τάξιν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ περιμένω, πολὺ δὲ μᾶλλον καὶ ἀπὸ τὴν κατωτέραν εἰς τὰ ψεύματα, εἰς ἀπάτας, εἰς ἀποπλανήσεις συνειθισμένην (πλησιάζουσα πρὸς τὸν Λεωνίδα).
"Ἐπταισα λοιπὸν καὶ σέ, Λεωνίδα μου, ἀγαπήσασα:

*Σέ, πὸν εἶχα ἀντικείμενον πιστῆς ἀεὶ λατρείας,
παρήγορόν μου φάντασμα γλυκείας ὀπτασίας,
σωτήριον καὶ ἀσφαλῆ λιμένα εὐτυχίας
κι' ἀπαλλογήν δειῶν μου.*

*Σέ, πὸν ἦσο τῶν χειρῶν νυκτός τε κι' ἀγρυπτίας,
πὸν πάντοτε μὲ ἔρριγγες εἰς σκέψεις αἰθερίας,
τὸ μέλλον μας ἔζωγράφιζες εὐδίας πλήρες δρόσου
καὶ μακρὰν μας, μοῦ ἔλεγες, τὸ φάσμα τῆς πικρίας;*

*Ἀγκάθια καὶ τρίβολοι, σκληραὶ στεροχωρίαὶ
δὲν σὲ πτοῦσι πώποτε, πτωγὲ μου Λεωνίδα,
δὲν σὲ ἀπῆλπιζόν ποτε πικραὶ δοκιμασίαι!*

"Αἴ! ὑπομονή! ὅπου εἰς σὲ ἐθαύμασα καὶ εἶδα!

*Μοῦ ἔλεγες: εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πίθου τῶν δειῶν σου
ἢ ἱερά μένει Ἐλπίς, κι' αὐτὴν παρήγορόν σου
θὰ ἔγῃς τρυφερόν·*

*Ἐσ τὴν περιγρὰν καλὴν σου ἕως πάλιν εἰσδύει,
θερμαίνει τὴν καρδίαν σου καὶ αὖθις σοῦ δεικνύει
τὸ μέλλον γλυκερόν!*

Π.λὴν τί Νεμέσεως σκληρᾶς πικρὸν σὲ βάλλει βέλος;
πρὶν ἢ ἡ τόσον ποθητὴ σπουδὴ σου λάβῃ τέλος;
πῶς πρίγονται τόσοι παλμοί, πῶς θάπτονται οἱ πόθοι;
ὀλέθριον τῆς ἀγάπης σου ἐπαπειλεῖς τὸ τέλος!

Ἄλλοίμονον, ἀλλοίμονον! (μετὰ βραχείαν σιγὴν).

Ἄ! ὅτε ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους εἶχον τὸ ἀτύχημα ἢ τὸ εὐτύχημα νὰ σὲ βλέπω γείτονα, νὰ βλέπω βαθεῖαν λύπην ἐζωγραφημένην εἰς τὸ πρόσωπόν σου, μελαγχολικὰς καὶ θλιβεράς σκέψεις κατατροχούσας σε, ὅταν φεῦ! ἤκουον τὰ περιπαθέστατα καὶ λυπηρὰ τραγούδια σου, τραγούδια ξενιτευμένου, πλήρη πάθους, στοργῆς πρὸς τοὺς γονεῖς, πρὸς τὴν πατρίδα, τραγούδια τὸν πόνον τῆς καρδίας σου ἀρμονικώτατα καὶ συγκινητικώτατα ἐκφράζοντα, ἄ! τότε, ναὶ τότε, εἶχον αἰσθανθῆ ἑμαυτὴν μεταβαλλομένην, τὴν καρδίαν μου τὴν νεκρωμένην πληγωμένην, πάλλουσαν οὐχὶ ὡς πρὶν μονοτόνως καὶ ἀδιαφόρως· εἶχον αἰσθανθῆ παλμούς τρυφερᾶς ἀγάπης, ἔρωτος πρὸς σὲ τὸν τετρωμένον, ἐπιθυμοῦσα, εἰ δυνατόν, νὰ συμμερισθῶ τὴν λύπην σου, νὰ κλαίω ἢ βασανισμένη μετὰ τὸν βασανισμένον, ἢ πικραμένη καὶ τεθλιμμένη μετὰ τὸν πικραμένον καὶ τεθλιμμένον, καὶ ἂν ποτε ἢ δεινῶς κατατρέχουσα ἀμφοτέρους ἡμᾶς μαύρη μοῖρα θὰ μᾶς γυρόσει, νὰ συνενώσωμεν τὰς τύχας μας, νὰ συζήσωμεν ἀχώριστοι, εὐτυχοῦντες ἢ δυστυχοῦντες ἔστω. Φεῦ! Φαντάσθητι τώρα, Λεωνίδα, ὁποῖαν ἐντύπωσιν μοῦ κάμνουν οἱ λόγοι σου· νὰ ἐγκαταλείψῃς τοὺς Παρισίους. (Συσφίγγουσα τὰς χεῖρας). Ἄχ!

Λεωνίδα! ἴσως παραφέρομαι· ἡ αἰφνιδία, ἡ ἀπότομος μεταβολὴ αὕτη ἐπαπειλεῖ ναί! συμφορὰν ἀνίατον, ὄλεθρον ἐπικείμενον. Μήπως ἐγώ, Λεωνίδα, μήπως ἐγὼ σοῦ ἔπταισα; καὶ εἰς τί, εἰπέ μοι, ἀρκεῖ ἡ τόση σιγὴ, εἰπέ, ὀμίλησον εἰς τί σοῦ ἔπταισα καὶ τόσον μετεβλήθης; Μὲ μισεῖς πλέον; Μ' ἀποχαιρετᾶς τόσον εὐσχήμως λέγων ὅτι ἐγκαταλιμπάνεις ἐκ σιδηρᾶς ἀνάγκης τοὺς Παρισίους. Ἐσθέσθη μονομιᾶς ἡ τόση θερμὴ ἀγάπη σου καὶ πραγματικῶς φεύγων μοῦ ἀνοίγεις τὸ ἀπαίσιον τὸ ἔ... ἔ... ρημον καὶ σκοτεινὸν μνηῆμα, διὰ νὰ δεχθῇ τὸ κορμί μου, διὰ νὰ σβύσῃ ἡ ζωὴ μου, ἐνῶ ἐδῶ ἔς τὴν φαρμακευμένην καρδίαν διατρεῖται τῆς ἀγάπης σου, τοῦ ἔρωτός σου ἢ σπλαγχνοδόρος πυρά!... Ἄ! παραρρονῶ, συγγνώμην, Λεωνίδα· νὰ ὑποθέσω ὅτι μετὰ ἀπχτᾶς, μετὰ ἐγκαταλιμπάνεις, ἀδύνατον, ἀμάρτημα στυγερόν· διότι ἐγνώρισα τὴν χρυσὴν σου καρδίαν, ἀλλὰ καὶ ἄνευ σοῦ ὁ κόσμος οὗτος, ἡ πενιχρὰ μου καλύβη νὰ εἶνε διαρκῆς κατοικία μου, ὁ βίος, σειρά ἀτελεύτητος δοκιμασιῶν καὶ πικριῶν, ἐπίσης ἀδύνατον... Ἄ, ὄχι, ὄχι, Λεωνίδα, μοῦ ἀποκρύπτεις τὴν ἀλήθειαν, καὶ τι ἄλλο διανοεῖσαι, καὶ τι ἄλλο φρικαλέον σοῦ συμβαίνει· τὸ προδίδει ἡ ὄψις σου ἢ κατὰστασις σου. Εἰπέ το ἐλευθέρως· εἰπέ ἔχων τὴν πεποίθησιν ὅτι ἂν πρόκηται νὰ μᾶς χωρίσουν τὰ πάθη τοῦ κόσμου, ἀναπόφευκτος σιδηρὰ ἀνάγκη, ὁ οὐρανὸς θὰ μᾶς ἐνώσῃ. Λεωνίδα, σιωπᾶς ἀκόμη· σκληρὲ! (πίπτει πρὸ τῶν ποδῶν του).

ΛΕΩΝ. Δεινὴ ἦτο ἡ θέσις μου, παμφιλτάτη, δεινο-

τέραν καθιστώσιν αὐτήν οἱ πλήρεις στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως μοναδικῆς λόγοι σου. Τρέμω ἤδη ἀπέναντι τριπλοῦ φρικώδους δράματος. Ἐγέρθητι, δεσποινίς, μὲ κατεκερμάτισας... Ἐγέρθητι, ἀφοῦ ἐθαύμασας τόσον τὴν ὑπομονήν μου, ἰδοὺ πάλιν θαύμασον τὸ θάρρος, τὴν ψυχραιμίαν, τὴν ἀπάθειάν μου. Ἄκουσον, ἄκουσον.

Ναί, τῆς ζωῆς μου σύντροφοι οἱ πόνοι, ἡ πικρία·
πλήν φεῦ! περιφέρομαι ἐκτὸς τοῦ τάφου πτώμα,
διότι μία τῆς ζωῆς μὲ συγκρατεῖ ταιριά,
ἐν δάκρυ, ὅπερ ἔγχεσε τὸ ἀτεγκτόν μου ὄμμα,
εἷς μόνον ἱερὸς παλμός,
εἷς μόνον ἐμμελὲς ψαλμὸς καὶ ρῆσις οὐρανία!.

Ἰουλία, ἀτυχῆς κόρη! (Δαμβάνων αὐτὴν ἐκ τῆς χειρός).

Σ' ἠγάπησα! ἰδοὺ ἐγὼ καὶ ἡ ζωὴ μου ὅλη
ἐν τούτῳ περικλείεται τῷ ρήματι τῷ θείῳ
ἀγάπης πάντοτ' ὄνειρα ὁ νοῦς μου ἀνεπόλει
καὶ εἰς τῆς καρδίας τὸν βωμὸν ἀγάπην ἔτι θύω
καὶ εἶνε τόσον ἱερά,
ὥστε καὶ φθίνοντος ἐμοῦ διατηρεῖται ὅλη
ἡ σπλαγχνοδόρος τῆς πυρά.

Μάρτυς τοιαύτης πίστεως καὶ εὐγενοῦς λατρείας
ἡ τρυφερά μου ὑπαρξίς ἰδοὺ ἐτάφη ζῶσα
καὶ ἐνεδύθη σάβανον ψυχρὸν ἀνυπαρξίας,
Μὴ ἔπταισας ἀγαπήσασα, μὴ ἔπταισας ἐρῶσα
ὦ θεῖον πταῖσμα, θεῖον,
ὅπερ καρδία ἀντηχεῖ, δι' ὃ σιγᾷ ἡ γλῶσσα
πρὸς σὲ προσβ.λέπω δύνω.

Ναί, ἀγαπητὴ Ἰουλία. (Βλέπων αὐτὴν ταραττομένην ὠχρῶσαν) Μὴ ταραττεσαι.

Ἄν ζῶ νεκρός, πλήν ἀγαπῶν θὰ ἀγαπῶ καὶ φθίνων
νεκροζῶος θὰ τήκωμαι ἀκόμ' ὀλίγον χρόνον
ἐλπίζων... φεῦ... τί... ὄνειρον φροῦδον... εὐτυχίαν!
ΙΟΥΛ. Ἀλλὰ τί... τί μυστηριώδεις λόγοι αὐτοί... τί
ΛΕΩΝ. Ἐλπίζων γὰρ τραποῦν τὰ ἐπὶ γῆς δειρά μου
εἰς τέρψιν οὐρανίαν...

[Πίπτει ἐπὶ τοῦ καθίσματος καλύπτων τὸ πρόσωπον]

ΙΟΥΛ. (Προστρέχουσα...) Τέρψιν οὐρανίαν... ἀπὸ ἐπίγειον λοιπὸν τέρψιν ἀπηλπίσθης... Τί λόγους ἐκστομίζεις, τί ὑποκρύπτεις; Ἄρον τὸν πέπλον, Λεωνίδα, δμίλησον, μὴ ἀδημονῆς, μὴ κλαίης μόνος. Εἰπέ μοι, νὰ συμπάσχω καὶ ἐγώ.

ΛΕΩΝ. Ἀνωφελὲς νὰ ἐπιτείνω τὴν ἀγωνίαν σου, κόρη ταλαίπωρος! Τὸ βάραθρον ἐμπρὸς μου χαίνει, ἡ εἰδεχθῆς πραγματικότης ἀδυσώπητος καλπάζουσα ἐντὸς ὀλίγου θὰ προβάλλῃ τὴν ἀπαισίαν, ψυχρὰν καὶ φρικαλέαν ὄψιν τῆς.

Ἄλλὰ, κόρη δύσμοιρος, πρὶν ἢ σοῦ εἶπω καθρῶς τί συμβαίνει, πνίγων πᾶν εὐγενές αἶσθημα, μόλις συγκρατῶν τοὺς ἐξαγριωθέντας παλμούς τῆς φθινούσης καρδίας, μίαν συμβουλήν θά τολμήσω νὰ σοῦ ἀποτείνω. — Ἀνωρελῆς ἀπόπειρα... (διακόπτεται κλιύπτων τὸ πρόσωπόν του).

ΙΟΥΛ. Ὅποια ἄρά γε θά ἦτο ἡ συμβουλή αὕτη ὥστε νὰ προκαλῆ τοιοῦτους στεναγμούς, τοιαύτην ταραχήν, λυγμούς καὶ δάκρυα. ὦ φρίκη, φρίκη! τὴν φαντάζομαι. Χωρὶς πόνον σκληρόν! προσωρινόν; ὄχι· παντοτεινόν; Ναί· ὅτι μ' ἠγάπησεν ἀμφιβολίαν δὲν ἔχω· μάρτυς ὁ Θεός. Ἐάν ἡ συμβουλή, τὴν ὁποίαν θά μοῦ ἔδιδε, δὲν θά ἔβλαπτε καιρίως τὴν ἱεράν ταύτην ἀγάπην, δὲν θά ἐδίσταζε νὰ τὴν εἶπῃ ἀμέσως. ὦ μάρτυς τῶν ἀθώων, ἀθωοτάτων μας σκηνῶν ὠχρὰ Σελήνη! ὅπως ἤκουον ἀπὸ τὰ πικραμένα γείλη του ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς σου, ὁποῖα θά ἀκούσω σήμερον ἐξ αὐτῶν τούτων! Ἄντὶ τῶν χρυσῶν ἐκείνων καὶ παυσιλύπων ὀνείρων τοῦ ὄχι πολὺ μεμακρυσμένου μέλλοντος, ὁποῖα σκληρὰ καὶ ἀφρευκτος δοκιμασία τοῦ παρόντος με ἀναμένει... Ἰπομονητικέ μου Λεωνίδα, πῶς τόσον διὰ μιᾶς ἀπεθαρρύνθη; πῶς τόσον ἀπεγοητεύθη; πῶς εἰς τὸν μαρασμὸν κατεδίκασας τὸν ἑαυτὸν σου καὶ δὲν ἐννοεῖς νὰ με κάμῃς σύντροφον τῆς καταστάσεώς σου; Νομίζεις ὅτι δὲν θά τὸ ἐδεχόμην προθύμως, θά ἐβδελυττόμην τὴν ἐξομολόγησίν σου; δὲν θά συνέπασχον μαζί σου;... Ἄλλη ὑπεκφυγὴ δὲν ἔμεινεν· ἔκαμα τὴν καρδίαν μου πέτραν σκληρὰν· θά ἀνθέξῃ καθ' οἴουδῆποτε βαρέος, βαρυτάτου κτυπή-

ἀσθενῆ ὁ Λεωνίδα, ἀμέσως φαντάζεσαι τὴν ἀσθενείαν του πρὸς θάνατον; Ἰπαγε, Ἐκθαλοπούλιδην, εἶπέ τῆς Οὐρανίας νὰ φέρῃ ὀλίγο νερόν (Ἀπέρχεται ὁ Ἐκθαλοπούλιδης).

ΣΟΦ. Εὐγενία, εἴμεθα συνομίληκες σχεδόν· γνωρίζεις πολὺ καλὰ ὅτι ἀφότου ἐγνώρισα τὸν ἑαυτὸν μου με πίκραις καὶ με βάσανα, ἐλευθέρα τε καὶ ὑπανδρὸς, ἐπέρασα τὴν ζωὴν μου· ἔσχον τὸ ἀτύχημα νὰ ἴδω ἐνώπιόν μου τὸν σύντροφον τοῦ βίου μου στερηθέντα τοῦ φωτός τῶν ὀφθαλμῶν του· καὶ ἰδοὺ ἀπὸ δεκαετίας κἀθηται κεκλεισμένος, καταδεδικασμένος εἰς αἰώνιον σκότος... Συγγνώμην, φίλη μου, ἴσως εἶμαι πολὺ ὑπερβολικὴ· ἀλλ' ἐτρόμαξεν ἀπᾶς τὸ μάτι μου, με ἐγύρισε τὸ μυαλό μου αὐτὴ ἡ φράσις τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἡ περὶ τῆς ἀσθενείας του ψιθυρίζομένη φήμη, ἡ ὁποία, ὡς ἐπέισθην, εἶνε ἀληθής... Ἀπέναντι τοῦ τραύματος τούτου τοῦ καιρίου, τὸ ὁποῖον ἔπαθεν ὁ πατήρ σου, ὡς μόνον ἀντιστάθμισμα, ὡς μόνην παρηγορίαν, εἶχομεν τὸν Λεωνίδα σου. Ἐάν, Εὐγενία μου, ὁ Πλάστης τὸν ἐπίγειον τοῦτον ἄγγελόν μου ἐκάλεσε πλησίον του πρὸ ἡμῶν, ἐάν ὁ υἱός μου ὡς τέρμα τῶν ἀγώνων του τοῦτο ἐννοῆ καὶ καλῆ τὴν ἀμαρτωλὴν ψυχὴν τῆς μητρός του διὰ νὰ ἐνταμωθῶσι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, νομίζεις ὅτι δὲν θά τὸν ἀκολουθήσω; ἄχ! (δακρύουσα πάλιν) ἂν με θέλῃ ἐκεῖνος, ἐάν ἐβαρύνθῃ πλέον τὴν μοναξίαν, τὴν ξενιτείαν καὶ θέλῃ τὰς μητρικὰς μου περιθάλψεις, νὰ τοῦ τὰς ἀρνηθῶ; νὰ μὴ ὑπάγω Εὐγενία; Μητρικὰ δὲν εἶμαι, οὔτε ἐχιδνα... (Κλαίει).

(Εισέρχεται ἡ Οὐρανία φέρουσα πιτῆριον ὕδατος)

ΕΥΓΕΝ. Ἐλα, κ. Σοφία· πᾶρε ὀλίγον νερόν· εἶνε ὥρα ὅπου εἶνε θὰ ἔλθῃ ἡ Ἀγλαία, θὰ λάβῃς ἐπιστολήν καὶ σὺ ἡ ἰδία θὰ γελᾷς με αὐτὰ τὰ καμώματά σου.

ΣΟΦ. (Δαυβάνουσα τὸ ὕδωρ) Εἶθε! Ἀλλὰ διὰ τί τόσον ἄργεϊ ἡ Ἀγλαία; διὰ τί ἄργεϊ τὸ ταχυδρομεῖον; Χαρᾶς ἀγγελτήρια ἢ θλίψεως καὶ πληγῆς θανασίμου πρόκειται νὰ μοῦ κομίσῃ; Βραδύτης ἀνεξήγητος... (προχωροῦσα πρὸς τὴν θύραν) ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται ὁ ταλαίπωρος πατήρ της ψηλαφῶν τοὺς τοίχους. Ἐλθέ, ἐλθέ καὶ σὺ, εἰς αἰώνιον σκότος βεβυθισμένε· Οὐρανία, ὀδήγησέ τον τὸν ταλαίπωρον, ὅς καθισμα νὰ καθήσῃ.

(Ἡ Οὐρανία τρέχει εἰς συνάντησιν τοῦ θεοῦ της Ἀριστείδου, ὀδηγεῖ αὐτὸν καὶ τοῦ προσφέρει καθισμα).

ΑΡΙΣΤ. (Καθήμενος) Τὰς φωνάς σου, τὰς ἀνησυχητικὰς ὁμιλίας σου ἀκούων κάτωθεν, Σοφία, δὲν ἠδυνάμην νὰ τὰς ἐξηγήσω. Ἦλθα νὰ μάθω τί ἀπαισίον ἀγγελμα ἤκουσας; τί ἄλλο δυστύχημα μᾶς συμβαίνει;

ΣΟΦ. Τὸ πᾶν, ταλαίπωρε, θὰ διευκρινήσῃ τὸ σημερινὸν ταχυδρομεῖον· διαδίδεται ἔξω ὅτι ὁ Λεωνίδας μας ἀσθενεῖ, τὴν παρελθούσαν δὲν εἶχομεν ἐπιστολήν του, ἐὰν καὶ αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα δὲν λάβωμεν, πυρκαϊὰ πυρπολεῖ τὰ σπλάγχχνα μας· περιμένω τὴν Ἀγλαίαν· τὴν εἶχα στείλει εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ποῦ ἔμεινεν ἢ εὐλογημένη;... (προχωρεῖ

πάλιν εἰς τὸν διάδρομον) Ἄ! νά την, ἔρχεται, τρέξε, κόρη μου, ποῦ εἶνε ἡ ἐπιστολή; δὲν ἦλθε τὸ ταχυδρομεῖον;

ΑΓΛ. (Εἰσερχομένη μετὰ δειλλίας)... Μητέρα μου καλή, τὸ ταχυδρομεῖον ἦλθεν, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἐπιστολήν.

ΣΟΦ. ΑΡΙΣΤ. Δὲν ἔχομεν ἐπιστολήν; ὦ συμφορά μας!

ΑΓΛ. (Τρέχουσα εἰς τὴν μητέρα της) Ἠσύχασον, μανούλα μου, κάτι ἄλλο μοῦ εἶπεν ὁ διανομεύς, ἡσύχασον νὰ σοῦ τὸ εἶπω καὶ νὰ τὸ ἐξετάσητε...

ΣΟΦ. Τί σοῦ εἶπε, λέγε γρήγορα.

ΑΓΛ. Τὴν περασμένην ἐβδομάδα εἶχομεν ἐπιστολήν, ἀλλὰ τὴν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν διανομέα ἡ ἐξαδέλφη μου Οὐρανία· δὲν σᾶς τὴν ἔδωκε; δὲν σᾶς εἶπε τίποτε...

ΣΟΦ. Εἶχομεν ἐπιστολήν καὶ τὴν ἔλαβεν ἡ Οὐρανία; ἀλλὰ διὰ τί, Οὐρανία· τίνος ἦτο ἡ ἐπιστολή; τοῦ υἱοῦ μου; καὶ τὴν ἔλαβες σὺ πρὸς τί; ὅς μου τὴν ἐπιστολήν, ὅς, Οὐρανία...

ΟΥΡΑΝ. (Μόλις συγκρατουμένη) Ἄλλ' ὄχι, θεία μου, ὄχι, δὲν ἔλαβον ἐγὼ ἐπιστολήν! Λάθος θὰ ἔχη ὁ διανομεύς.

ΣΟΦ. Ἀκόμη ἐπιτείνεις τὴν ἀγωνίαν μου; εἶν' ἀδύνατον νὰ εἶνε λάθος· πρὸς τί δακρύουν οἱ ὀφθαλμοί σου; τί μοῦ ἀποκρύπτουν, Θεέ μου; Τετέλεσται! οἱ φόβοι μου... αἱ προαισθήσεις μου...

(Ὀλοφύρεται· καὶ ἡ Οὐρανία κλαίουσα ἐξάγει τὸ μανδήλιόν της καὶ ἐν τῇ παραχῇ της λησμονεῖ τὸ ποίημα καὶ πίπτει χαμαί).

ΣΟΦ. Ἰδοὺ, τί εἶνε αὐτὸ τὸ χαρτί; (Τρέχει καὶ τὸ ἀρπάζει ἡ Οὐρανία πίπτει λιπόθυμος).

ΣΟΦΙΑ. (Ἐκπύσσοσα τὸν χάρτην). "Α! γράψι-
 μον τοῦ υἱοῦ μου· δὲν εἶνε τακτικὴ ἐπιστολή· εἶνε ποιή-
 μα.... ἐπιγραφή: πάθος ἀνίατον.... ὑπογραφή: δυστυχῆς
 υἱὸς δυστυχεστέρας μητρός... (Ἀναγινώσκει.) Πεθ...αί...-
 νω... δὲν μοῦ ἔμεινε... (γυρίζει ὡς παράφρων τὸ χαρτί.)
 ὦ μῆ...τερ... μῆτερ... προσφιλῆς, πε...θαί...νει... ὁ υἱ...ός
 σου... δός...μοι τὴν εὐ...χού...λα σου... (ρίπτει τὸ χαρτίον).
 Υἱέ μου, πεθ...αίνεις .. ζητεῖς... τὴν εὐχὴν... μου... λάβε...
 τὴν ψυχὴν... (πίπτει μετὰ πατάγου νεκρὰ ἐκ συγ-
 κοπῆς).

ΑΓΛ. Μῆ...τέρ... μου... ἀδελφού...λη μου (πίπτει εἰς
 τὸν τράχηλον τῆς μητρός).

ΑΡΙΣΤ. (Ἐμβρόντητος).... Τί ἤκουσα;... τί ἀνε-
 γνώσθη;... τί ἔγεινεν ἡ Σοφία;... ἀπέ...θανεν ὁ υἱ...ός
 μου... (τρέχει παραπαίων· καὶ μὴ γνωρίζων ποῦ διευ-
 θύνεται).

ΕΥΓΕΝ. Ὡ συμφορὰ δεινοτάτη.... βοήθεια, γείτονες·
 τρέξατε εἰς τὰς λιποθύμους!

[Πίπτει ἡ ἀδελφία]

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

ΠΡΑΞΙΣ Γ'

(Ἡ σκηνὴ ὡς καὶ ἐν τῇ Α' Πράξει· ἀλλὰ δωμάτιον σκοτεινόν. Εἰσέρ-
 χεται ὁ Λεωνίδας κρατῶν μικρὸν φανὸν καὶ ποδὶρη φέρων ἐπικνωφόριον).

ΛΕΩΝ. (Ἀποτόμως σταματῶν εἰς τὸ μέσον τῆς
 σκηνῆς) Σὺ τοῦλάχιστον, πενιχρόν μου καὶ σκοτεινόν δω-
 μάτιον, σὺ, τὸ ὁποῖον με ἐφιλοξένησας ἐπὶ τέσσαρα σχεδὸν
 ἔτη, σὺ, λέγω, τοῦλάχιστον δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθῆς φιλοξενίαν
 ἀκόμη εἰκοσιτεσσάρων, ἴσως καὶ ὀλιγωτέρων, ὥρων. Μετὰ
 τὴν σπαραξικάρδιον ἐκείνην σκηνὴν τῆς λιποθυμίας τῆς
 Ἰουλίας εἶχα ὀρκισθῆ νὰ μὴ ξανάπατήσω ἐνταῦθα. Ἀλλὰ
 ποῖος δέχεται πλέον τὸν ἀπόκληρον τῆς τύχης, τὸ σεσηπὸς
 μέλος τῆς κοινωνίας, τὸν φημιστόν; (προχωρῶν εἰς τὸ γρα-
 φεῖον καὶ ἐπιθέτων τὸν φανόν· ἐξάγων τὸ ὠρολόγιόν
 του·) ὦ ἀπαίσιον γεγονός ἐπενθυμίζουσά με στιγμὴ! Τοιαύ-
 την ὥραν ἀκριβῶς πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ὠδήγουν λιπόθυμον τὴν
 Ἰουλίαν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, καὶ ἐκεῖθεν κατέφυγον εἰς
 τυχαῖον ξενοδοχεῖον διὰ νὰ ἀποφύγω ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ φοι-
 καλέον φάσμα τῆς ἐν τῷ δωματίῳ μου δραματισθείσης
 σκηνῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεως, τὴν
 ὁποίαν εἶχα δώσει εἰς τοὺς φίλους, γράψας εἰς αὐτοὺς ὅτι
 μεταβαίνω εἰς ἐξοχὴν καὶ θὰ ἐπανέλθω μετὰ μίαν ἐβδομά-
 δα. Ἀλλὰ φεῦ! ἰδοὺ μόλις εἰς τὸ τέλος τῆς ἐβδόμης ἡμέρας

μου ἀναγγέλλεται εὐσχήμως ὅτι πρέπει νὰ φύγω... Λοιπὸν ἡ κοινωνία ἀπὸ τῶρα ζῶντα ἀκόμη μὲ θεωρεῖ νεκρόν, μὲ βδελύττεται, μὲ ἀποστρέφεται, μὲ ἀποκληροῖ ἐκ τῆς χορείας αὐτῆς;... οἱ δὲ καλοὶ μου φίλοι, οἱ ὅποιοι μόλις θὰ λάβουν τὸ δελτάριόν μου καὶ θὰ σπεύσουν νὰ ἔλθουν, θὰ μὲ βιάσουν ἀφεύκτως νὰ υπάγω εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Διὰ τί; πρὸς Θεραπείαν; ὄχι βεβαίως· παρὰ διὰ νὰ μὲ κλείσουν καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ τμήμα τῶν ἀνιάτων, τῶν φθισικῶν, τῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης. Περιπτὸν νὰ βασανισθῶ ἡμέρας τινὰς ἀκόμη ζῶν ταιαύτην ζωὴν· ἰδοὺ (ἐξάγων ἐκ τοῦ θυλακίου του φιαλίδιον) τὸ σωτήριο φάρμακον· ἐπιγράφεται μὲν ἠρωαιωμένος αἰθῆρ, ἀλλὰ περιέχει ἰσχυρὰν δόσιν ἀρσενικοῦ· ἄς μὲ βιάσουν οἱ φίλοι διὰ τὸ νοσοκομεῖον· θὰ φανῶ ἐνδοτικός, θὰ λάβω ἀπ' αὐτὸ μὲ τρόπον καὶ τότε ἀντὶ νοσοκομείου ἄς μὲ ὀδηγήσωσιν εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ὅπου ἡ λήθη ὡς σάβανον θὰ περιβάλλῃ τὸ παρελθόν, μόνη δὲ ἡ κυπάριστος αἰώνια θὰ θάλλῃ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ μου τάφου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. (κρύπτων τὸ φιαλίδιον εἰς τὸν σύρτην τοῦ γραφείου καὶ ἐγειρόμενος) Τί μονολογῶ ὁ τάλας! ἡ ὥρα παρέρχεται. ὑποφώσκει μετ' ὀλίγον πρωΐα Ἀπριλίου, εἰς ὅλους θὰ μειδιᾷ ἡ ὥραία ὄψις τῆς ὀροσερᾶς ἀνοιξέως, τῆς λευχειμονούσης φύσεως, εἰς ἐμὲ δὲ ἔρεβος φεῦ! καὶ σκοτία ἐπιφυλάσσεται. (Δαμβάτων τὸν φαιόν) Ἄς υπάγω νὰ καθίσω εἰς τὸ παράθυρον νὰ ἀναπνεύσω διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν αὔραν τοῦ Ζεφύρου. (Ἀνοίγων τὸ παρῖθυρον) Βαθεῖα ἡ νύξ προχωρεῖ, τὸ

πᾶν ἡσυχάζει, σιγὴ νεκρικὴ βασιλεύει, μόνον τὰ ἀπαστράπτοντα ἄστρα, ὡς διάδημα, ἐπικοσμοῦσι τὸ φάσμα τῆς σκοτίας· ὦ γλυκεῖα νύξ Μαρτίου φθίνοντος, Ἀπριλίου ἀρχομένου! (Κάθηται τοποθετῶν τὸν φαιόν πλησίον του... βλέπων δὲ τὴν φλόγα αὐτοῦ τρέμουσαν) ὦ φῶς καὶ σὺ ταλαίπωρον! πνευστιᾶς εἰς τὴν πρωϊνὴν αὔραν· ὡς ἀστὴρ θλιβερός τοῦ τάφου μου, ὡς ὀφθαλμὸς θανάτου μὲ παρατηρεῖς! ὦ! πόσοι ἀδελφοί σου φωτίζουν αὐτὴν τὴν ὥραν συμπόσια χαρᾶς καὶ εὐθυμίας, παννυχίδων καὶ ἐσπερίδων; σοῦ ἡ ἀκτὶς ἔρημος διέρχεται εἰς τὸ νεκρούμενον σαρκίον μου.. τὴν ἐπιούσαν νύκτα κρεμάμενος, φανέ, παρὰ τὸν σταυρὸν τοῦ τάφου μου θὰ φωτίζης καὶ σὺ ὠχρὰς φεῦ! τὰς εὐωχίας τῶν πειναλέων σκολήκων, τῶν ἀπλήστων τέκνων τοῦ ἔμπροσθέν μου ἤδη ἰσταμένου ἀδυσωπῆτου Χάρωνος... (Ἐγειρόμενος καὶ βραδέως περιπατῶν). Ἄς εἶνε ἀδυσώπητος· δὲν τὸν φοβοῦμαι.— ὄρθιος πρὸ τοῦ θανάτου βαίνω· δὲν ζητῶ· ὄχι δὲν ζητῶ, δὲν τὴν θέλω πλέον τὴν ζωὴν· τὸ φίλημά του τὸ ψυχρὸν ἀτάραχος θὰ δεχθῶ· μετὰ τὴν τόσην ἀγωνίαν μετὰ τὴν τόσην τρικυμίαν, τίς δὲν ποθεῖ τὴν αἰώνιον γαλήνην;... Ἀλλὰ ἡ μήτηρ μου; ἡ Ἰουλία μου;... (Βῆξ διακόπτει αὐτόν, κάθηται πρὸ τοῦ γραφείου καὶ στηριζων τὴν κεφαλὴν μὲ τὴν χεῖρα ῥεμβάζει. Αἰφνης ἀκτὶς ἡλιακὴ προσπεσοῦσα ἐκ τοῦ παραθύρου ἐπὶ τοῦ γραφείου ἀφνιπνίζει αὐτόν· ἐγείρεται, περιβλέπει ὡς παράφρων δεξιὰ ἀριστερά). Λοιπὸν ἐξημέρωτε .. λοιπὸν... ὁ ἥλιος... τὰς πρῶ-

τας... ἀκτῖνάς του στέλλων... ἀνέρχεται ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ μαστίζων τοὺς ἵππους του... διὰ νὰ γείνη... θεατῆς τοῦ σήμερον ἐν κρυπτῷ, ἐν πενιχρᾷ καλύβῃ ἐκτυλισσομένου δράματος; Τετέλεσται... Κάλλιον εἰς τὸν Σηκουάνα νὰ ἴπῃ γαίνα παρὰ ἐνταῦθα. Τώρα ὅπου εἶνε θὰ ἔλθουν... ἰδοῦ (ἐντείνων τὸ οὖς), ἰδοῦ ἔρχονται, ἔκρουσαν τὴν θύραν (διορθῶν τὴν κόμην καὶ προσπαθῶν νὰ λάβῃ ἀταραξίαν προχωρεῖ πρὸς τὴν θύραν· μειδιῶν ὑποδέχεται τοὺς εἰσερχομένους Πλούταρχον καὶ Μενέλαον· χαιρετῶνται)...

ΠΛΟΥΤ. Χαίρομεν μὲν, διότι σὲ βλέπομεν κάπως διαχυτικὸν καὶ μειδιῶντα, ἀλλὰ θὰ μειδιάς βέβαια διὰ τὸ παιχνίδι ποῦ μᾶς ἐπαιξες· νὰ ὑποσχεθῆς ῥητῶς ὅτι τὴν ἐπομένην τῆς συνεντεύξεώς μας ἐκείνης θὰ συμμορφωθῆς πρὸς τὰς ὁδηγίας μας καὶ νὰ σηκωθῆς πρῶτ' ἄνωγ' νὰ φύγῃς ποῦ; ἀγνοοῦμεν ἀκόμη. Ἦτο σωστόν, ἦτο φρόνιμον, Λεωνίδα, αὐτὸ ποῦ ἔκαμες;

MENEΛ. Ἀλήθεια, Λεωνίδα, εἰς πόσας ἀνησυχίας μᾶς ἐνέβαλες; καὶ μὲν μᾶς ἔγραφες ἀρίστως ὅτι πηγαίνεις εἰς ἐξοχὴν διὰ νὰ ἦσαι μακρὰν τοῦ δωματίου σου καὶ ἴσως κατορθώσης νὰ ἀποσκορακίσῃς τὰς κατατρυχούσας σε θλιβεράς σκέψεις, ἀλλ' ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς καθησυχάτῃ τὸ δελτάριόν σου ἐκεῖνο; Πόσαι θλιβεραὶ ὑπόνοιαι μᾶς ἤρχοντο περὶ τῆς τύχης σου· αὐτοκτονία, πνιγμὸς εἰς τὸν Σηκουάνα... Χαίρομεν τέλος πάντων ποῦ σὲ ἐπαναβλέπομεν... ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ ἦσουν εἰς ἐξοχὴν, δὲν φαίνεται νὰ

ἀπεσκοράκισας τὰς σκέψεις ἐκείνας· ὅπου καὶ ἂν ἦσουν, νύκτα ἐπέστρεψας εἰς τὸ δωματίόν σου, ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἴσυχάσης ἠγρύπνεις, φαίνεται, ἀπόδειξις ὁ φανὸς, ὁ ὁποῖος καίει ἀκόμη (Σβύνει τὸν φανόν).

ΛΕΩΝ. Σβῦσέ τον, σβῦσέ τον, δύνασαι καὶ τώρα καὶ ὅποτε θέλῃς πάλιν νὰ τὸν ἀνάψῃς, ἀλλ' ἐὰν σβεσθῇ ἡ λυχνία τοῦ βίου...

ΠΛΟΥΤ. (Διακόπτων αὐτόν). Μὴ μᾶς ἀρχίσῃς πάλιν φιλοσοφίας... οὔτε, φίλε Μενέλαε, εἶνε καιρὸς νὰ χρονοτριβήσωμεν ζητοῦντες πληροφορίας ποῦ ἦτο καὶ τί ἔκαμνε... Φαίνεται κατέφυγεν εἰς μοναχικόν τι καὶ ἔρημον μέρος διὰ νὰ εἶνε μακρὰν τοῦ κόσμου, μακρὰν τῶν φίλων καὶ ἀντὶ νὰ ἀφήσῃ τὰς θλιβεράς σκέψεις τούναντίον νὰ τὰς ἐπιτείνῃ· ἀπόδειξις ἡ ὄψις του· ἰδὲ τὸν πόσον περισσότερο κατεβλήθη. Ἄ! δὲν συμφέρει πλέον νὰ τὸν ἀφήσωμεν ἐδῶ, νὰ φέρωμεν ἰατρὸν καί, ἂν γείνη ἀνάγκη, νὰ τὸν παραλάβωμεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

MENEΛ. Μάλιστα· μάλιστα. Πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ἐγὼ κατὰ τὴν συμφωνίαν μας εἶχα ἴδει τὸν διευθυντὴν τοῦ νοσοκομείου· τὸν εἶχα παρακαλέσει νὰ μᾶς παραχωρήσῃ ἰδιαιτέρον δωματίον μὲ κλίνην καὶ μοῦ εἶχεν ὑποσχεθῆ ὅτι ὁ ἀσθενὴς μας θὰ ἔχῃ πᾶσαν τὴν δυνατὴν περιποίησιν· βεβαίως, ἀγαπητὲ Λεωνίδα, δὲν θὰ προβάλλῃς πλέον ἀντίρρησην εἰς τοῦτο, ἔλα, σὲ παρακαλῶ, ἐλθέ σὺ ὁ ἴδιος νὰ ἴδῃς εἰς τὸν καθρέπτην τὴν κατάστασίν σου, τὴν ὄψιν σου... (Σβύρει τὸν Λεωνίδα εἰς τὸν καθρέπτην).

ΛΕΩΝ. (Παρατηρῶν). Ναί, εἶμαι πολὺ καταβεβλημένος. Ἴδετε σεῖς, ὦ φίλοι, ἴδετε πόσον καλπάζον τὸ πάθος προχωρεῖ. Ἴδετε, ἐννοήσατε ὅτι καὶ ἰατροὶ καὶ ἰατρικὰ καὶ νοσοκομεῖα καὶ περιθάλψεις εἶνε πλέον μηδὲν δι' ἐμέ... (ἀπομακρυνόμενος). Ἄ! πόσον ζωηρῶς ἐνθυμοῦμαι τοὺς πρώτους στίχους ποιήματος, τὸ ὁποῖον νεαρός, πολυπαθῆς ἐπίσης φίλος, τετρωμένος ἐπίσης τὴν καρδίαν, εἶχε γράψει, ἐπιγράψας αὐτὸ «ὁ ἄπελπις».

ὡς κάλαμος ὑπὸ προὴν ἀρέμου ἢ ζωὴ μου
σαλευομένη διαρκῶς κλονεῖται παρακαίρως,
κατὰ λωμος ἢ ὄψις μου, σβεσθεῖσα ἢ προὴ μου
ὡς σβύνει τῆς νεότητος ἢ θρναλλίς, «ὁ ἔθως».

Εἰς ἡλικίαν ἀγχιμηρὰν
ἔργετα μάρτυς τῶν δεινῶν, ἃ πάσχει ἡ ψυχὴ μου
ὑπὸ δειρὴν καταφορὰν.

Ἄχ! τῆς ζωῆς μου σβέννυται ἀώρως ἡ λυχνία
καὶ ὅμως περιφέρομαι ἐκτὸς τοῦ τάφου πτώμα κτλ.

Ναί, φίλοι, ναί, σβέννυται ἀώρως τοῦ βίου μου ἡ λυχνία· μὴ, μὴ ζητήσητε μάτην ἔλαιον νὰ βάλητε εἰς τὴν λυχνίαν ταύτην· ἔλαιον νὰ βάλητε εἰς τὸν λύχνον τοῦτον (δεικνύων τὸν φανόν) καὶ φροντίζετε καθ' ἐκάστην πλέον νὰ καίη ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ τάφου μου· διότι, ἐὰν ἀκόμη περιφέρωμαι ἐκτὸς αὐτοῦ πτώμα, μετ' ὀλίγον ἐντὸς αὐτοῦ θά ἤμηναι. Δὲν μὲ πιστεύετε; θὰ σᾶς διαβεβαιώσῃ περὶ τούτου

ὁ φίλος σας ἰατρός καὶ τότε θέλετε εἰς τὸ νοσοκομεῖον, θέλετε εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἀγάγετέ με... Ναί, φίλοι, αὕτη δυστυχῶς ἢ πικρὰ ἀλήθεια (Κάθηται).

ΠΛΟΥΤ. Δὲν ἀρνούμεθα, Λεωνίδα, ὅτι ἐνὸς ἑξακολουθεῖς ὑπὸ τοιούτων κατεχόμενος σκέψεων θὰ χειροτερεύσῃ ἢ ὄντως πάσχουσα ὑγίειά σου καὶ πᾶσα προσπάθεια ἡμῶν περὶ τῆς διασώσεως αὐτῆς θὰ εἶνε ματαία καὶ ἀνωφελής. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τακτικὴ θεραπεία θὰ σὲ ἐπαναδώσῃ τὴν πολὺτιμον ὑγίειάν σου· ἀπαξ ἔτι σοῦ ὑπενθυμίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ζήσης χάριν τῆς ὑπάρξεως ἐκείνης, ἢ ὅποια σοῦ ἔδωκε τὴν ὑπαρξίν, τὴν ζωὴν, καὶ ἢ ὅποια καὶ αὕτη παρὰ σοῦ ἀναμένει τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν αὐτῆς. Ὑποβλήθητι, σὲ ἰκετεύομεν, διὰ τελευταίαν φορὰν, ὑποβλήθητι εἰς νοσηλείαν καὶ σὲ διαβεβαιοῦμεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ γείνης καλά, θὰ ἐπαναλάβῃς τὴν μελέτην σου, θὰ ἐορτάσωμεν ἐν ἀμεταπτώτῳ εὐθυμίᾳ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεών σου, τὴν εἰς διδάκτορα ἀναγόρευσίν σου... Φοβερὸν πρᾶγμα ἢ ἀπελπισία, νὰ μὴ σοῦ ἐκλείψῃ ἢ ἐλπίς τοῦ μέλλοντος· μὴ εἶσαι τόσο ἀπαισιόδοξος.

ΛΕΩΝ. Ἀλλὰ καὶ σεῖς, ἀγαπητοί, πόσον μὲ πικραίνετε μὲ τὰς αἰσιοδοξίας σας· πόσον περισσότερο μὲ λυπεῖτε κατάκαρδα προβάλλοντές μοι πάντοτε τὸ ἱερὸν ὄνομα τῆς ἀτυχοῦς μητρὸς μου; μοῦ ζωγραφίζετε μέλλον εὐόϊων, εὐτυχῆς; Καθίστατε, φίλοι, λάβετε σεῖς πρῶτον θέσιν κριτοῦ, θέσιν ἐξεταστοῦ, νὰ ἐξετασθῶ πρῶτον ἐνώπιον ὑμῶν εἰς τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια μοῦ προβάλλετε· ἀναλόγως δὲ

τῶν ἐξετάσειών μου ἐορτάσατε τὴν ἡμέραν ταύτην, ὅπως θέλετε... Ἦθ' ἀπλώσητε, φοβοῦμαι, συμπόσιον παραδόξον! Ἦθ' ἀπλώσητε τρέπεζαν μαρμαρίντην, Ἦθ' στήσητε σταυρὸν πλησίον της, Ἦθ' κρεμάσητε ἀπ' αὐτὸν καὶ τὸν φανὸν τοῦτον διὰ νὰ φωτίζη τὴν εὐωχίαν σας, Ἦθ' στρώσητε ἐπιγραφὰς καὶ τότε Ἦθ' κερῶ ἢ **οὐγὴ** τὴν **λῆθην** εἰς τὸ κοινὸν τῶν πάντων ἀναπαυτήριον. Ἦθ' ὠπεύη τὸ ὄχρον φῶς αὐτοῦ τοῦ φανοῦ τὴν ψυχρὰν πλάκα, διότι ὑπ' αὐτὴν Ἦθ' κριτῶμαι ἄνευ τινος ὠπείας. Πόσοι, παμφίλτατοι, πόσοι Ἦθ' ἦσαν σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ μεταξὺ τῶν ζώντων, ἐὰν ἐθώπευεν αὐτοὺς ἐν βλέμμα συμπαθείας; ἐν βλέμμα εὐμενῆς τῆς τυφλῆς καὶ ἀλλοπροσάλλου τύχης; (*Ἰσχυρὰ βῆξ τὸν διακόπτει*).

ΠΛΟΥΤ. ΜΕΝΕΛ. (*Ταράττονται, ἀλληλοκνιτίζονται*).

ΠΛΟΥΤ. εἰς τὸν ΜΕΝΕΛ. Πάλιν σκοτεινῶς ὁμιλεῖ πάλιν περὶ ἐπικειμένου θανάτου, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ὁ λόγος του... Ἦθ', φίλε, πόση διαύγεια πνεύματος κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην κατάστασιν... ἀλλὰ καὶ πάσχει πραγματικῶς.

ΛΕΩΝ. Μὴ ταράττεσθε ἐκ τῶν σκοτεινῶν λόγων μου· ἰδοὺ ἀπαντῶ καθαρὰ εἰς τὰ λεγόμενά σας... Μοῦ προβάλλετε τὸ ὄνομα τῆς μητρός μου, μοῦ λέγετε χάριν αὐτῆς νὰ ζήσω. Μήπως οἱ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους τέως ἀγογγύστωσ ὑπέφερον, δὲν ἦσαν χάριν αὐτῆς; ἐὰν δὲν ἐξῆλθον ἐξ αὐτῶν νικητῆς, ἀλλ' ἤδη εἰς τὰ ῥηχὰ πνίγωμαι, διότι οὕτω ἠθέλησεν ἢ εἴρων τύχη, ἐὰν ἐνεφώλευσεν εἰς τὰ στήθη

μου πάθος ἀνίατον, γάγγραινα καλπάζουσα, ἢ δὲ θεία ἐπιστήμη σας δὲν γνωρίζη ἀκόμη τὴν θεραπείαν αὐτῆς, τί πταίω; μήπως μὲ τὸ ὄνομα τῆς μητρός μου καὶ... ἄχ... ἕτερον ἐπίσης γλυκύ μοι ὄνομα προφέροντα διὰ τελευταίαν φορὰν τὰ μαραμμένα χεῖλη μου δὲν Ἦθ' κλείσουν; Ἦθ' ἄχ, ἴσως ἔλαβε χθὲς ἢ σήμερον τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν σεῖς οἱ ἴδιοι παρεδώκατε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον πρὸ ἡμερῶν. Ἦθ' τὴν εἶχε προδιαθέσει τὸ μακρυνὸν ταξεῖδι, περὶ τοῦ ὁποίου πρὸ εἴκοσιν ἡμερῶν τῆς ἔγραφον, ἐὰν δὲ ἔλαβε καὶ τὸ ποίημα ἐκεῖνο... ἄ! μητέρα μου, ζῆς κλαίουσα, ἢ εἰς τοὺς οὐρανοὺς εὐρίσκεται ἢ βασανισμένη, ἢ μαρτυρήσασα, ἢ ἀγίασασα ψυχὴ σου ἀναμένουσα καὶ τὴν ἰδικὴν μου διὰ νὰ ἐναγκαλισθῶν ἐκεῖ καὶ νὰ μείνουν ἀχώριστοι πλέον, ἵνα τραπῶσι τὰ ἐπὶ γῆς δεινά των εἰς τέρψιν οὐρανίαν;... ἔρχομαι, μητέρα, ἔρχομαι...

ΜΕΝΕΛ. (*Ἀποπειρᾶται νὰ ὁμιλήσῃ, ἀ.λ.λ' ὁ*)

ΛΕΩΝ. (*Ἀναχαιτίζων αὐτόν*)... Ἀκόμη καὶ εἰς τὸ δεῦτερον ζήτημα θ' ἀπαντήσω... Μοῦ προβάλλετε τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος. ὦ νούφη ἐλπίς! Τί ἐλπίζει κανεὶς, ἀγαπητοί, οὐχὶ τὴν εὐτυχίαν; εἴκοσι ἐπτὰ ἀνοίξεις, ἐπέρασα· ἠλπιζον διηνεκῶς εὐτυχίαν, ἠλπιζον μέλλον, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ φάσμα τῆς εὐτυχίας εὐρισκον παντοῦ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μέλλον. Ἦθ' πείρα μὲ ἐδίδαξεν ὅτι τὸ μέλλον εἶνε παίγνιον τῆς τύχης, εἶνε λέξις κενή, εἶνε εἰρωνεία τοῦ βίου, οὐδὲν σημαίνει παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ παρόντος, τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, εἶνε φάρμακον, τὸ

ὁποῖον τὸ παρὸν ἦτοι ἢ παροῦσα πικρία ἀπορροφᾷ ἀπλή-
 στως, οὐχὶ διὰ νὰ ἐκλείψῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ
 ὁμοίου καὶ χειροτέρου πόνου· εἶνε πάντοτε **κατοπτριζόμενος**
μάταιος καὶ ψευδής, ἐμπαιγμὸς τῆς παρούσης
 συμφορᾶς, **ἐν δάκρυ** σπεῖρον ἕτερον, **κραυγὴ ἀπελ-**
πιστίας, μέχρι τίνος, ἀγαπητοί; Μέχρις οὗ τέλος ἐντὸς
 νεκροκραβδάτου σταυρώσωμεν τοὺς βραχίονας ἐπὶ νεκρω-
 θείσης καρδίας, κλείσωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θέσωσιν
 εἰς τὰ στήθη· μας τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Ἐπισκεφθῆτε
 τὰ νεκροταφεῖα, ἀναγνώσατε τὰς ποικίλας ἐπιγραφάς,
 θὰ ἴδῃτε ὅτι οἱ μὲν τάφοι εἶνε **μνήματα πόθων,**
 πτώματα δὲ **ὄνειρων** εἶνε τὰ κατακείμενα βρώματα τῶν
 σκολήκων... Ἴδου καὶ οἱ ἐμοὶ πόθοι θάπτονται· ἴδου καὶ
 ἐγὼ πτώμα τῶν ὄνειρων μου πίπτω. Ἐντὶ τῶν θερμῶν ἀγ-
 καλῶν τῆς μητρὸς· με δέχεται ἡ ψυχρὰ ἀγκάλη τοῦ Χάρ-
 ρωνος, ἐντὶ τῶν μητρικῶν θωπειῶν καὶ φιλημάτων, προσ-
 μένω τὸ ἀνούσιον, τὸ ψυχρὸν, τὸ προδοτικὸν φίλημα τοῦ
 Χάρωνος. Ἐντὶ νυμφικῆς παστάδος, ἡ ψυχρὰ καὶ σκοτεινὴ
 κατοικία τοῦ Πλούτωνος θὰ με ὑποδεχθῇ. Ποσάκις ἐπρόσ-
 μενα βελτίωσιν τοῦ παρόντος, ποσάκις δὲ διεδέχθησαν τὸ
 παρὸν μου **μέλλοντα, χειρότερα, ζοφερώτερα;** Ἴδου τὸ
 μέλλον μου τὸ ἔσχατον, τὸ ὁποῖον, χωρὶς νὰ προσμένω,
 παρὰ τὴν ἡλικίαν μου, παρὰ τὴν θέλησίν μου ἔρχεται.
 Δύναται τὸ νοσοκομεῖόν σας, δύνανται οἱ ἰατροί σας τὴν
 καλπάζουσαν φθίσιν νὰ θεραπεύσωσι; (Βήχει καὶ πίπτει
 εἰς ῥεμβασμόν).

ΠΛΟΥΤ. (Ἀποτεινόμενος εἰς τὸν Μενέλαον) Ἴδὲ
 ψυχρότητα, ἰδὲ ἀπάθειαν, ἰδὲ ἀδιαφορίαν πλέον εἰς τὰ τοῦ
 κόσμου ἐκ πεποιθήσεως ὁμιλεῖ οὐχὶ ὡς παράφρων, ἀλλὰ
 φιλοσοφικώτατα, τετραγωνικώτατα... Ὅντως τήκεται ὁ
 ἀτυχὴς φίλος μας· ἀλλ' ἄς ἐπιμένῃ ἐκεῖνος· ἡμεῖς δὲν
 πρέπει νὰ τὸν ἀφήσωμεν μόνον ἐνταῦθα. Ποῖος θὰ τὸν περι-
 ποιῆται; Πρέπει ἐκόντα ἄκοντα νὰ τὸν ὑπάγωμεν εἰς τὸ
 νοσοκομεῖον· ἴσως, ἂν καὶ δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ ἐλπίς,
 ἴσως καὶ σωθῇ.

MENEΛ. (Πρὸς τὸν Λεωνίδα) Αἰ σκέψεις αὐταί,
 οἱ συλλογισμοὶ οὗτοι οἱ φιλοσοφικοὶ σὲ ἐξαντλοῦν χειρό-
 τερα, θὰ ὑπάγωμεν νὰ φέρωμεν ἰατρὸν καὶ κατὰ τὰς συν-
 ταγὰς του θὰ ἐνεργήσωμεν... Ὑπάγωμεν, Πλούταρχε...
 (Προχωροῦν πρὸς τὴν θύραν, ἀλλ' ἐκπληκτικοὶ σταμα-
 τῶσι πρὸ δεσποινίδος μελαραιμονοῦσης, ἐτοιμαζομέ-
 νης νὰ εἰσέλθῃ.— Ἡ Ἰουλία καὶ αὐτὴ κατ' ἀρχὰς
 ταραχθεῖσα με ὑπόκλισιν τῆς κεφαλῆς πρὸ τῶν ἐκ-
 πλήρων φίλων προχωρεῖ πρὸς τὸν Λεωνίδα, τὸν
 ῥεμβάζοντα, πίπτει εἰς τὸν τράχηλόν του καὶ τὸν
 ἀσπάζεται... ὀπισθοχωροῦσα εἶτα ὀλίγον).

ΙΟΥΛ. Ἀγαπητέ μου Λεωνίδα (δεικνύουσα τοὺς
 μείναντας ἐν τῇ σκηνῇ καὶ ἀποροῦντας), νομίζω οἱ πα-
 ριστάμενοι θὰ εἶνε οἱ δύο φίλοι σου οἱ στενοί, περὶ τῶν
 ὁποίων πολλάκις μοῦ ἀνέφερες. Εἶνε ἀληθές, Λεωνίδα,
 ὅτι με εἶχες ὀρκίσει ἢ ἀμοιβαίᾳ ἀγάπῃ μας νὰ μείνῃ μυ-
 στήριον καὶ δι' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς δύο στενοὺς φίλους σου.

Φαίνομαι ἰδοῦ ἐπίορκος ἐμβάλλων αὐτοὺς εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν διὰ τῆς παρουσίας μου καὶ διὰ τῶν λόγων μου. Ἄλλὰ φαντάσθητι, Λεωνίδα μου, ἡδυνάμην μετὰ ἕξ ἡμερῶν ἀγωνίαν νὰ λάβω σήμερον δελτάριόν σου ὅτι ἐπέστρεψας εἰς τὸ δωμάτιόν σου καὶ νὰ μὴ τρέξω ἐνταῦθα, σκληροτέραν δὲ σιδήρου καρδίαν ἔπρεπε νὰ ἔχω διὰ νὰ μὴ τολμήσω νὰ εἰσέλθω μέσα ἐπὶ τῆ θεᾶ τῶν φίλων σου, νὰ μὴ σὲ περιπτυχθῶ, νὰ μὴ ἴδω μὲ τὰ μάτια μου τὴν κατάστασίν σου; Ἄ! Λεωνίδα, σκληρὸς, ναὶ πολὺ σκληρὸς ἐφάνης σὺ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν. Ἐναυλοὶ φεῦ! ἀκόμη εἶνε εἰς τὰ ὠτά μου αἱ τρομακτικαὶ λέξεις: **Φθίσις, θάνατος.** Ἄνατριχιάζω, ἀπλῶς ἐνθυμουμένη ἐκείνην τὴν στιγμὴν τῆς λιποθυμίας μου. Φαντάσου λοιπὸν νὰ εὔρεθῶ ἔξαφνα εἰς τὸ δωμάτιόν μου ὡσεὶ ἐγειρομένη ἀπὸ ὕπνον τεταραγμένον, νὰ ἀπορῶ τί συμβαίνει, νὰ τρέμω, νὰ ἐρωτήσω ποῦ εὔρισκεται ὁ Λεωνίδας, ὄνειρον ἔβλεπον, ἢ πραγματικότης ἦτο; Καὶ εἰς ἀπάντησιν ἢ νοσοκόμος, τὴν ὁποίαν σὺ ὁ ἴδιος εἶχες φροντίσει νὰ ἐπαχρυπνῆ παρὰ τὴν κλίνην μου, νὰ μοῦ ἐγγειρίσῃ σημείωσίν σου ἀναγγέλλουσαν ὅτι δι' ὀλίγας ἡμέρας πηγαίνεις εἰς τινα ἐξοχὴν· νὰ μὴ ἀνησυχῶ, διότι θὰ ἐπανέλθῃς πολὺ ταχέως. Ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἀνησυχῆσω; ἦτο σωστὸν σὺ μὲ ἐκείνην τὴν κατάστασίν σου, μὴ λαβὼν ὑπ' ὄψει οὐδόλως καὶ τὴν ἰδικὴν μου, νὰ φύγῃς; Ἄ! βεβαίως εἰς λίαν κρίσιμον θέσιν εὔρισκεσο, δὲν ἡδύνασο νὰ σκεφθῆς τὰς συνεπείας τῆς ἀποφάσεώς σου· ἢ μήπως εἶχες ἄλλην ἀπόφασιν... καὶ θαῦμα εἶνε τῶρα πού σέ

βλέπω; Ἄ! ναί, σὲ βλέπω· σὺ εἶσαι, Λεωνίδα μου. (Πάλιν τρέχει καὶ τὸν ἀσπάζεται)... Ἄχ! Λεωνίδα, τί ἡμέρας καὶ νύκτας ἐπέρασα κατὰ τὴν ἀπουσίαν σου ταύτην μύρια κακὰ φανταζομένη· λαμβάνουσα μὲν, ναί, τὰ δελτάριά σου, ἀλλ' ἀγνοοῦσα τὴν διαμονὴν σου... Εἰς ὁποίαν φρικώδη τιμωρίαν Ταντάλου μὲ εἶχες καταδικάσει;...

ΛΕΩΝ. Ἠσύχατον τῶρα, Ἰουλία... ὅ,τι ἔγεινεν, ἔγεινε, πῶς τὸ ἀπεφάσισα καὶ ἐγὼ τῶρα δὲν εἰμπορῶ νὰ σοῦ δώσω τὴν ἐξήγησιν... Κάθισε τῶρα (εἶτα ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Πλούταρχον καὶ Μενέλαον). Ἀπορεῖτε, φίλοι, καὶ ἐκπλήττεσθε γινόμενοι θεαταὶ σκηνῆς, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε βεβαίως ἐφαντάζεσθε, ἀλλὰ μείνατε ὀλίγον ἀκόμη, καθίσατε πέντε λεπτὰ καὶ πρέπει νὰ σᾶς ἐξηγηθῶ.. (κάθηνται).

ΙΟΥΛ. Ναί, Λεωνίδα, ἐξηγήθητι· καὶ ἀφοῦ μάθουν ποῖα εἶμαι, ἀφοῦ δὲ καὶ σὺ ἀσθενεῖς, ὑποφέρεις, ἐπίτρεψόν μοι, ἀγαπητέ, νὰ συσκεφθῶ, νὰ συνεργασθῶ καὶ ἐγὼ μαζί των, ὡς φίλη, ὡς ἀδελφὴ περὶ τῆς θεραπείας σου. Εἶν' ἀδύνατον νὰ ἐξέλθω πλέον, θὰ εἶμαι νοσοκόμος σου, Λεωνίδα. Τὰ ὀλίγα κερμάτια, τὰ ὁποῖα ἔχω περισσεύσει ἐργαζομένη, ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου μου, θὰ διαθέσω ὑπὲρ ἰατρῶν καὶ φαρμάκων· τὴν ζωὴν μου αὐτὴν θὰ θυσιάσω, διὰ νὰ ἐπανακτήσῃς, ἐὰν εἶνε δυνατόν, τὴν υἰγιειάν σου· ἐὰν δὲ φεῦ! (κλαίουσα) ἐὰν τὸ νόσημά σου εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον φοβεῖσαι, ἐὰν πέπτωται τὴν κορωνίδα αὐτὴν τῶν ἀτυχιῶν μου νὰ δοκιμάσω, ἄ! βεβαίως θὰ συναποθάνω μαζί σου... Βε-

βαίως, Λεωνίδα μου, δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθῆς αὐτὴν τὴν χάριν, τὴν ὁποίαν σοῦ ζητῶ, δὲν θὰ μεταχειρισθῆς βίαν διὰ νὰ μὲ ἐξαγάγῃς πλέον ἐντεῦθεν, εἴτε λόγους παραμυθητικούς διὰ νὰ μὲ πείσῃς νὰ ὑπάγω μόνη μου... Νεκρὰν σὺ πρῶτην ἐμὲ νὰ φιλήσῃς, νεκρὰν νὰ μὲ ἐξαγάγουν πλέον ἐντεῦθεν... (Πίπτει ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ ὀλοφυρομένη).

ΠΛΟΥΤ. ΜΕΝΕΛ. (Ἐγειρόμενοι) Τί ἀπρόοπτος καὶ σπαρακτικὴ σκηνή, τῆς ὁποίας γινόμεθα θεαταί!... (Ἐγείροντες τὴν Ἰουλίαν) Ποία ἡ δεσποινὶς αὕτη, Λεωνίδα; πῶς ἐσχετίσθητε, ὁποία ἥρωϊκὴ καρδία, ὁποία θυσία, ὁποία συμπάθεια μετὰ τόσῃς ζέσεως ἐκδηλουμένη ἐκ μέρους αὐτῆς πρὸς σέ;

ΛΕΩΝ. (Καθησυχάζων πρῶτον τὴν Ἰουλίαν) Εἴσαι ἐλευθέρα, Ἰουλία, νὰ κάμῃς ὅ,τι θέλεις· οὐδεὶς θὰ σὲ ἐξαγάγῃ ἐντεῦθεν· μείνε μαζί μου, κάμε τὴν καρδίαν σου σκληρὰν καὶ κρύαν πέτραν, διὰ νὰ ἀντέχῃς βλέπουσα τὰς τελευταίας ἀγωνίας τοῦ ἀτυχοῦς νέου, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ τι ἤλπιζες... Ἔσο γενναία, ἀφοῦ δὲν εἰστηκούσθην, ἀφοῦ τοσοῦτον ἀφωσιώθης εἰς ἐμέ, ἀφοῦ δὲν στέργεις νὰ μὲ λησμονήσῃς διὰ νὰ ζητήσῃς καλλιτέραν τύχην· ἔστω, φίλη μου, μείνε ἐνταῦθα· ἐγὼ θὰ ἐξηγηθῶ τώρα εἰς τοὺς φίλους μου... (Ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς φίλους τοῦ) Ἡ εἴρων τύχη, ἀγαπητοί, μὲ ἔφερεν εἰς τοιαύτην κατοικίαν, ὥστε νὰ ἔχω γείτονα τὴν ἀτυχῆ ταύτην ὄρφανήν, βασανισμένην, δυστυχισμένην τὰ ἴχνη τῆς πικρίας βαθέως ἐζωγραφισμένα φέρουσαν ἐπὶ τῆς συμπαθοῦς αὐτῆς μορφῆς... Τί

νὰ πολυλογήσω· τὴν ἐγνώρισα «ὅμοιος ἐμοίῳ πελάζει» τὴν συνεπάθησα, ἐσκέφθην νὰ τὴν κάμω σύντροφον τοῦ βίου μου, ἐάν ποτε ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὰ περιστοιχίζοντά με δεινά· ἔγραψα, ἔλαβον καὶ τῆς μητρός μου τὴν συγκατάθεσιν· ἀλλά... ἰδοὺ τὸ τέλος καὶ αὐτῆς τῆς ἐλπίδος μου· ἰδοὺ μία ἔτι πικρὰ χειρότερα, δριμυτέρα πάσῃς ἄλλῃς: νὰ καταστήσω δυστυχῆ ὑπαρξίν τρυφεράν, νὰ γείνω αἰτία νὰ μαρανθῇ τὸ ἄνθος τῆς νεότητός της... Σύγγνωτέ μοι, ἀγαπητοί, ὑπέπεσον, ὡς νέος, εἰς ἐν σφάλμα, ἐάν τὸ τοιοῦτον εἶνε σφάλμα... Σεῖς πλέον παρηγορήσατέ τὴν ἐνθαρρύνατέ τὴν ἐάν... (διακόπτεται... ὑπὸ βηχός.)

ΙΟΥΛ. Ὅποίαν παρηγορίαν, ὁποίαν ἐνθάρρυνσιν ἐννοεῖς; τί σημαίνει τὸ ἐὰν αὐτό... τί τὴν θέλω τὴν ζωὴν, Λεωνίδα, καὶ τὴν παρηγορίαν...

ΠΛΟΥΤ. (Διακόπτων αὐτήν) Ἀλλά, δεσποινίς, μὴ ἐπιτεινῆτε περισσότερο τὴν ἀγωνίαν τοῦ· ἔχει ἀνάγκην ἀπολύτου ἡσυχίας· ἀφοῦ προθυμοποιεῖσθε νὰ μᾶς συνδράμητε εἰς τὰς περὶ τῆς θεραπείας τοῦ ἐνεργείας μας, ἀφήσατε τοὺς θρήνους καὶ τὰς συγκινήσεις· ἐσκέφθημεν νὰ φέρωμεν ἰατρόν, καὶ ἂν γείνη ἀνάγκη νὰ τὸν ὑπάγωμεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου ἐλάβομεν πάντα τὰ μέτρα πρὸς ἀνετον νοσηλείαν τοῦ· συναινεῖτε καὶ ὑμεῖς;

ΙΟΥΛ. Νοσοκομεῖον! ὄχι ποτέ· ἐνταῦθα ἐγὼ θὰ τὸν νοσηλεύω· ἐγὼ θὰ τὸν νοσηλεύω· ἐγὼ θὰ ἐπαγρυπνῶ νυχθημερὸν ἐπ' αὐτοῦ· φέρετε μόνον τὸν ἰατρόν...

ΜΕΝΕΛ. Ἐκτιμῶμεν τὰς θυσίας σας, δεσποινίς· ἀλλά

πολύ δύσκολον θὰ εἶνε νὰ τὸν περιποιηθῆτε ἐνταῦθα, ὅπως πρέπει· ἀφετέ τον νὰ ὑπάγη εἰς τὸ νοσοκομεῖον· ἂν θέλητε, παρακαλοῦμεν τὸν διευθυντὴν νὰ σᾶς ἔχη τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν ὁπότε καὶ ἂν θέλητε.

ΙΟΥΛ. (Ἀνατριχίωσα)... Νοσοκομεῖον! ὦ λέξις ἀπαισίσως ἠχοῦσα εἰς τὰ ὦτά μου. Νοσοκομεῖον! ὄχι, ποτέ ὄχι! ἐκεῖ ἔσχον τὸ ἀνεπανόρθωτον δυστύχημα νὰ χάσω πρὸ τεσσάρων ἐτῶν τὸν πατέρα μου καὶ μετὰ ἕξ μῆνας καὶ τὴν μητέρα· θὰ ἐμπιστευθῶ ἐκεῖ, εἰς τὸ κατηραμένον, εἰς τὸ πικροτάτας ἀναμνήσεις ἔχον δι' ἐμὲ μέρος, θὰ ἐμπιστευθῶ, λέγω, καὶ τὸν Λεωνίδα μου;... Ὅχι, ὄχι... ἐὰν πρόκηται, ἐὰν ὑπάρχη μικρά τις ἐλπίς ἐνταῦθα μένων νὰ θεραπευθῆ. νὰ σωθῆ ἀπὸ τὴν κατατρυχούσαν αὐτὸν δεινὴν νόσον, ἃ βεβαίως ἔχω τὴν προαίσθησιν ὅτι εἰς τὸ νοσοκομεῖον θ' ἀποθάνῃ· ὦ Θεέ μου! ὦ ἱεραὶ σκιαὶ παμφιλτάτων μοι γονέων! ἀπὸ τὸ κατηραμένον νοσοκομεῖον μελανειμονοῦσα καὶ ἀπρηγόρητα κλαίουσα συνώδευσα ὑμᾶς εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν ὑμῶν, ἔμεινα μόνη παντέρημος καὶ ὀρφανή· ἐκλείσθη ἀπροστάτευτος εἰς πενιχρὸν δωμάτιον, κλαίοντα τὴν στέρησίν σας· ἐκεῖ ἐγνώρισα καὶ ἠγάπησα τὸν ἀτυχῆ τοῦτον νέον. Λοιπὸν μοῦ εἶχε γράψει ἡ ἀδυσώπητος μοῖρά μου νὰ ἴδω καὶ αὐτὸν ὀδηγούμενον εἰς τὸ νοσοκομεῖον;... Ὅχι, ὄχι· δὲν θὰ στέρξω νὰ πῶ μέχρι τρυγὸς καὶ αὐτὸ τὸ ποτήριον. (Πλησιάζουσα πρὸς τὸν Λεωνίδα καὶ σταυρώνουσα τὰς χεῖρας) Σέ, καλέ μου Λεωνίδα, σὲ τὸν ἴδιον θερμῶς ἱκετεύω, μείνε ἐνταῦθα· ἐμπιστεύθητι εἰς τὴν ἐπα-

γρύπνησιν· εἰς τὰς περιποιήσεις μου· νοσηλεύθητι ὑπ' ἐμοῦ μὴ στέρξης, ἃ ποτέ, κατὰ κανένα τρόπον, νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ ἔρημον ἐκεῖνο μέρος· μετάπεισον τοὺς φίλους σου. Παρακάλεσέ τους νὰ φέρουν τὸν ἰατρὸν ἐδῶ.. (Πλησιάζουσα πρὸς τοὺς δύο φίλους)... ναί! καὶ σεῖς, καλοὶ φίλοι τῶν ἀτυχῶν τούτων πλασμάτων, ναί, ἐνδώσατε εἰς τὴν θερμὴν παράκλησίν μας (γονατίζουσα) γονατιστῶς σᾶς ἱκετεύω, σᾶς ὀρκίζω εἰς ὅ,τι ἱερὸν ἔχετε ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ...

ΠΛΟΥΤ. (Ἐγείρων αὐτήν) Ἐνδίδομεν, ὦ δεσποινίς, ἀφοῦ τὸ θέλετε, ἃς φέρωμεν τὸν ἰατρὸν ἐνταῦθα· ὕπαγε σύ, Μενέλαε, προσκάλεσον ταχέως τὸν φίλον σου τὸν ἰατρὸν νὰ σπεύσῃ νὰ ἔλθῃ... (Ἀπέρχεται ὁ Μενέλαος).

ΛΕΩΝ. Ἡσύχασον, ἡσύχασον, Ἰουλία, ἰδοὺ θὰ γείνη κατὰ τὸ θέλημά σου· κατεκερματίσθη ἢ συντετριμμένη καρδία μου ἀπὸ τοὺς τόσον γλυκεῖς καὶ συμπαθεῖς λόγους σου, ἡσύχασον πρὸς Θεοῦ... (Ταραττόμενος καὶ ἀποτειρόμενος μὲ κεκοιμημένην φωνὴν πρὸς τὸν Πλούταρχον)... Ἄνοιξε, σὲ παρακαλῶ, τὸν σύρτην τοῦ γραφείου· δός μοι τὸ φιαλίδιον ἐκεῖνο νὰ μυρισθῶ ὀλίγον αἰθέρα· αἰσθάνομαι μεγάλην στενοχωρίαν, σκοτοδινίαν πιέζονται μοι τὰ στήθη...

ΙΟΥΛ. (Προλαμβάνουσα τὸν Πλούταρχον τρέχει καὶ προσφέρει ὄλιως ἀνύποπτος τὸ φιαλίδιον εἰς τὸν Λεωνίδα, ὁ ὁποῖος προσποιούμενος ὅτι τὸ μυρίζει πίνει τὸ ἥμισυ).

ΛΕΩΝ. (Ἀποδίδων τὸ φιαλίδιον εἰς τὴν Ἰουλίαν)

Ὑπαγε τώρα, ἀγαπητή, μέσα· τακτοποιήσον τὴν κλίνην μου κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σου· θὰ μείνω ἐνταῦθα· ἄς ἀναπαυθῶ ὀλίγον· ἄς μὲ εὕρη ὁ ἰατρός ἐν τῇ κλίνῃ...

ΙΟΥΔ. Πόσον καλὸς εἶσαι, Λεωνίδα μου, σὲ εὐχαριστῶ διότι μὲ εἰσήκουσας (Τὸν ἀσπάζεται καὶ φεύγει).

ΛΕΩΝ. (Παρακολουθῶν αὐτὴν μὲ βλέμμα περιπαθέστατον) Ἡ δυστυχὴς ἐν τῇ παραχῆ αὐτῆς, ἐν τῇ ἀρρωσίῳ αὐτῆς, οὐδὲ κἂν ἤσθάνθη τὴν πίκραν τοῦ δηλητηρίου εἰς τὰ χεῖλη μου. Τάλαινα κόρη! εἶνε ὁ τελευταῖος ἀσπασμὸς· ἐτοίμασον τὴν κλίνην, ἵνα θέσωσιν ἐκεῖ τὸν Λεωνίδα νεκρὸν μετ' ὀλίγον, ἐκεῖ νὰ κλείσῃς τοὺς σβεννυμένους ὀφθαλμούς του· ἐκεῖ νὰ τοῦ δώσῃς τὸν τελευταῖον νεκρικὸν ἀσπασμὸν εἰς τὸ ψυχρὸν του μέτωπον, εἰς τὰ λευκανθέντα χεῖλη του... (Εἶτα στρεφόμενος πρὸς τὸν Πλούταρχον, ὁ ὅποιος ἐξετάζων τὸ φιαλίδιον, δὲν εἶχε προσέξει εἰς τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ Λεωνίδα) Θεὸς τὸ φιαλίδιον, Πλούταρχε, εἰς τὸν σύρτην· τί τὸ ἐξετάζεις; ἡ ὄσμη δὲν σὲ πείθει ὅτι εἶνε ἡραιωμένος αἰθὴρ; θεὸς το ἐκεῖ καὶ μίαν ἔτι χάριν θὰ σοῦ ζητήσω.

ΠΛΟΥΤ. Εἰς τοὺς ὀρισμούς σου, φίλε μου, τί θέλεις; τί νεώτερον πάλιν ἐσκέφθης; εἶπέ, εἶμαι ὅλως πρόθυμος...

ΛΕΩΝ. Ὑπαγε καὶ σὺ νὰ εὕρης τὸν Μενέλαον, νὰ συννοηθῆτε καὶ ἀντὶ ἐνὸς νὰ φέρητε δύο ἢ τρεῖς ἰατροὺς νὰ κάμουν συμβούλιον, ν' ἀπανθῶσιν ὀριστικῶς περὶ τῆς καταστάσεώς μου, διὰ νὰ μὴ σᾶς μείνη ἵχνος ἀμφιβολίας· ναί,

φίλτατε, ὕπαγε, ἂν μὲ ἀγαπᾶς, ἐκτέλεσον τὴν θερμὴν μου ταύτην καὶ τελευταίαν ἴσως παράκλησιν...

ΠΛΟΥΤ. Εὐχαρίστως, φίλε μου· ἰδοὺ τώρα πολὺ ὀρθῶς ἐσκέφθης... ὑπάγω ἐγώ· καὶ σὺ ἀροῦ ἐτοιμασθῆ· ἡ κλίνη φρόντισον νὰ ἤσυχάσῃς, διὰ νὰ μὴ σὲ εὕρουν οἱ ἰατροὶ ὅλως ἐξηρηθισμένον καὶ τεταραγμένον (Ἀπέρχεται).

ΛΕΩΝ. (Μείνας μόνος) Ἄ! πόσον ἀνέκαθεν ἠγάπων τὴν μοναξίαν... μὲ κούφας ἐλπίδας, μὲ παραδειγματικὴν προθυμίαν ἀπῆλθον ὅλοι φροντίζοντες περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ φίλου των... Ἄλλ' ἐλπίς οὐδεμία πλέον ὑπολείπεται· τὸ φάρμακον ἤρχισε νὰ κάμη τὸ μέρος του· αἰσθάνομαι πόνους ὀλονὲν ὀριμυτέρους γινομένους εἰς τὴν στομαχικὴν χώραν· πρὶν ἢ καταβληθῶ ὀλοσχερῶς, ἄς ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου τὰς ἐκλειπούσας, ἄς ἀποχαιρετίσω νοερῶς πᾶν τὸ προσφιλὲς μοι, ἄς δεχθῆ τοὺς τελευταίους στεναγμούς μου μόνη αὐτὴ ἢ πολλὰ ἰδοῦσα καλύβη...

Χαῖρε, πάτερ ἀόμματε! πηγὰς δακρύων κάμε τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἀροῦ ἡ πηγὴ τοῦ φωτὸς ἐξ αὐτῶν ἐξέλιπε, ἐκλείπει δὲ ἐκ τῆς κοιλάδος ταύτης τοῦ κλαυθμῶνος ἡ μόνη σου ἐλπίς, τὸ μόνον σου στήριγμα, ὁ πολυπαθὴς υἱός σου! Χαῖρε, πατὴρ ἀγαπητή! καὶ σέ, μητέρα ἀγαπητή, καὶ σὲ ν' ἀποχαιρετήσω; ἐπέζησας ἄρά γε μετὰ τὸ φορικτὸν ἄκουσμα ἢ ἀναμένεις μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας τὸν υἱόν σου διὰ νὰ μὴ χωρισθῆς πλέον ἀπ' αὐτοῦ; Χαίρετε, φίλοι καλοί, καὶ σὺ, πενιχρά μου καλύβη, σὺ, ἡ ὁποία ἐπὶ τετραετίαν ἔγεινες μάρτυς τῶν παθῶν, τὰ ὁποῖα ἐπλήγωνον καὶ ἐκτύ-

πουν τοῦ στήθους μου τὰ βάθη, σὺ δέξου καὶ τὸν τελευταῖόν μου βαθὺν στεναγμόν, μεθ' οὗ θά ἀποπτῆ καὶ ἡ ψυχὴ μου. Χαῖρε τέλος, συμπαθῆς καὶ ἀξιολάτρευτος Ἰουλία! μὲ πόσῃν προθυμίᾳν ἐτοιμάζεις φεῦ! τὴν νεκρικὴν κλίνην τοῦ Λεωνίδα μετὰ τὰς ἀθήσας χεῖράς σου... ἄ! ἀδύνατον νὰ τὸν σώσῃς... Ἴδού πῆγνυντά μοι τὰ μέλη!... ἄχ! ἀπο..θνή..σκω... δὲν μοῦ ἔμεινε γλυκεῖα ἐλπίς κάμμια... Μῆτερ... Ἰουλία... (Πίπτει ἐπὶ τοῦ καθίσματος ἀναίσθητος).

ΙΟΥΛ. (Τρέχουσα) Τί ἀπαισίους φωνὰς ἤκουσα; Τί με καλεῖς, Λεωνίδα; δὲν ἀπαντᾷς; ὦ Θεέ μου τί ἔγεινε; Ἐλιποθύμησε; καὶ μόνη ἐγὼ μάρτυς... βοήθεια! τρέξατε... (Ἐξάγει τὸ φιαλίδιον καὶ τὸ πλησιάζει εἰς τὴν ὄψιν τοῦ Λεωνίδα).

(Εἰσέρχονται οἱ δύο φίλοι συνοδευόμενοι ὑπὸ δύο ἰατρῶν καὶ τρέχουσι πρὸς τὸν Λεωνίδα).

Α' ΙΑΤΡΟΣ (Ἐξετάζων). Μεταφέρετέ τον εἰς τὴν κλίνην του...

ΙΟΥΛ. Ἰατρέ μου, αἰθήρ... (προσφέρει τὸ φιαλίδιον εἰς τὸν ἰατρὸν καὶ τρέχουσα ἀνοίγει τὸ παραπέτασμα, ὅπισθεν τοῦ ὀποιοῦ ἢ κλίνης ἐξαπλώγουσιν οἱ δύο φίλοι τὸν Λεωνίδα ἐπ' αὐτῆς).

Β' ΙΑΤΡΟΣ (Ἐξετάζων). ὦ συμφορὰ σας! Φθίσις καλπαζουσα ἐσπάραττε τὸ ἀσθενὲς τοῦτο σαρκίον... ἀλλὰ καὶ δορμὸν δηλητήριον ὑπεβοήθησε τὸ ἔργον τῶν μικροβίων· ἤδη τὸ σῶμα πεπηγός, ὁ φίλος σας δὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς ζῶσι.

ΙΟΥΛ. Καὶ δηλητήριον (Παραπαλουσα καὶ ἀσκαρδαμυκτεὶ ἀτενίζουσα).

Α' ΙΑΤΡΟΣ (Ἐξετάζων τὸ ὑγρὸν τοῦ ἀνα χεῖρας φιαλίδιον). Ναί, ἰσχυράν δόσιν δηλητηρίου ἠρωμάτισε μὲ αἰθέρα... ἀρσενικὸν ἔλαβεν ὁ δειλαιος...

ΙΟΥΛ. ὦ! καὶ μὲ τὰς χεῖράς μου σοὶ προσέφερα τὸ δηλητήριον, Λεωνίδα, καὶ φονεὺς λοιπὸν ἐγώ; διστάζω ἀκόμη νὰ φονεύσω καὶ ἐμαυτὴν... (Ἐξάγουσα ἐγχειρίδιον) Ἴδού ἡ μόνη κληρονομία τοῦ πατρὸς μου... (Ἐμπήγνουσι τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὸ στήθος της καὶ μὲ ἀπαισίαν κραυγὴν) Λεωνίδα μου, σὲ ἀκολουθῶ... (Πίπτει).

[Καταπίπτει ἡ αὐλαία]

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Οι ἐν Πέραν Κωνσταντινουπόλεως

Εὐγενεῖ φροντίδι ἐριτίμου δεσποινίδος Ἐρατοῦς Ματσεικοπούλου.

Ἐρατὸ Ματσεικοπούλου 2. Χρ. Χατζηχρίστου 5. Σόλων Καζανόβα 5. Δ. Ἀσδέρης 2. Μ. Ματσεικόπουλος 2. Μαρία Φυτίλη 2. Δ. Φυτίλης. Χριστ. Ἀποστολίδης 2. Ν. Παπαδόπουλος 2.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Γ. Παχτίκου.

Γ. Παχτικός 2. Γ. Παγκαλίδης. Τεκνόπουλος. Ν. Μ. Παπαδόπουλος. Ἄθ. Γεωργαντζᾶ. Φ. Δημητριάδης. Γ. Ρωσσέτις. Ν. Βαφειάδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Θεοδώρου Χαδζοπούλου.

Ι. Κυλάκογλου. Μ. Ν. Μιχαηλίδης. Ἄν. Μαλαμίδης. Δ. Σάββου-
γλου. Παν. Μανασαρίδης. Συμ. Χριστοδούλου. Μιλτ. Ἀναγνωστόπουλος.
Χαριδ. Ἀναγνωστόπουλος. Ἀρχιδ. Ἀναγνωστόπουλος. Μ. Κολικατρώ-
νης. Κυρία Καλογερά.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Ν. Χ. Μιχδζόγλου.

Ν. Μιχδζόγλου 2. Θ. Χαδζόπουλος. Δ. Λεγούσης. Ι. Κλήμης. Γ.
Α. Τζεβέρας. Ἄρ. Σαββόπουλος. Ἄντ. Νικολάου. Πρ. Τσιράκογλου. Γ.
Β. Ἰστολίδης. Κλ. Νικολάου. Σπ. Ι. Κορφιάδης. Μαμ. Καγγιόγλου.
Ἰακ. Φωτιάδης. Ἀναστ. Δόνας. Ἄριστ. Λευκοπαρίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Δημ. Βαρσάμη.

Δημ. Βαρσάμης. Ν. Γεωργίου. Γ. Σαράντης. Σταμ. Παμφίλου. Σπ.
Νικολαΐδης. Ἄν. Παππίας. Βίκτωρ. Χαρ. Μίχας. Στερ. Καραγιαννίδης.
Ν. Χ. Ποτσάκης. Μιχ. Κολλάτος. Ἄρ. Μασσούρης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Ἀναστασίου Ι. Τελλόγλου.

Ἄν. Τελλόγλους 5. Ν. Συμεώνηγλους 5. Μ. Κ. Συμεώνηγλους 2. Κ.
Κάλφρογλους. Κ. Ι. Καπλάνηγλου. Σ. Πιτάκογλους 2. Ἄν. Καραιω-
σήφογλους 3. Α. Βαφειάδης 2. Κ. Ν. Ζεβουδάκης. Κ. Ν. Μαρκόπουλος.
Ι. Χ. Στεφάπουλος. Α. Μωυσόγλου. Γ. Γεωργιάδης. Χρ. Χάρσιμας.
Διων. Γεωργιάδης 2. Μιλτ. Διονυσίου. Ι. Σουμπόλογλους 3. Ι. Ἀντώ-

νογλου. Θ. Θεοδώρου. Γ. Βασιλειάδης. Γ. Π. Ζαννέτος. Θ. Ἀνανιάδης. Ἄρ. Κ. Συμεώνογλου. Κ. Κ. Συμεώνογλου. Σ. Κ. Συμεώνογλου. Μουράτης Ἀσλόγλου.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Σάββα Ἀποστόλογου (Γαλατᾶ).

Σ. Ν. Ἀποστόλογου 8. Ι. Α. Λαζάρογλου 2. Κ. Σωτηριάδης. Ἡλ. Γ. Ἰωσηφίδης. Ἰερδ. Γ. Κιουρκόζηπασης. Π. Θ. Νικολόπουλος. Ἄντ. Α. Ἀρτεμιάδης. Κ. Δ. Γεωργιάδης. Α. Νικολαΐδης. Ρ. Sommaripa. Kyriazis. Σ. Σ. Ἀσκητόπουλος 2. (Τῆπ-Χανέ). Σ. Βλαστός.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Κ. Α. Ἀρτεμιάδου.

Κ. Ἀρτεμιάδης 2. Πρ. Ι. Κουλλίδης 3. Ἄντ. Ἀρτεμιάδης. Πλάτων Λεβίδης. Ἄνδ. Ἰωαννίδης. Ι. Μόσχης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Στ. Ἐμμανουηλίδου.

Π. Α. Συμεών ὁγλοῦ 5. Σ. Α. Συμεών ὁγλοῦ 5. Π. Ματζαρινός 3. Η. Α. Σερέφογλου 2. Ι. Α. Σερέφογλου 2. Σ. Α. Καπλάνογλου 2. Γ. Γρηγοριάδης 2. Α. Γ. Συμεώνογλου 4. Κλεῖτος Λοθαρίδης 2. Βασίλειος Μ. Σούρπος 2. Παναγιώτης Σ. Μηλιάδης 5. Γ. Ε. Κάσδαγλη 5. Β. Σ. Μηλιάδης 1.

Οἱ ἐν Κοσταρτινουπόλει (Κορτοσκάλιον).

Ἰορ. Χ. Σεφεριάδης 10. Ζωή Ι. Σεφεριάδου 5.

Εὐγενεῖ φροντίδι ἐριτίμου δεσποινίδος Σοφίας Σταυροπούλου.

Σοφία Σταυροπούλου. Ἄννα Σταυροπούλου. Φωτεινὴ Α. Μπίτσου. Κων. Δ. Μπόλας. Ἄντ. Δ. Μπόλας. Ι. Χαρισιάδης. Ἀγγελικὴ Δ. Μπόλα. François Perri. Ε. Βαρναλίδης. Ι. Ζώρας. Δ. Μελίδης. Στεφ. Β. Χωλόπουλος. Ἀγγελικὴ Παντιᾶ. Σεβαστὴ Παντιᾶ Καλλιφρόνη Παντοπούλου. Ζαφειρῶ Πετροπούλου.

Εὐγενεῖ φροντίδι ἐριτίμου δεσποινίδος Εὐφροσύνης Σιδερᾶ.

Αἰκατ. Παράσχου. Γεώρ. Φ. Σιδερᾶ. Κυριακὴ Δουβλίδου. Μαρία Τσατσάκη. Πολυξένη Ἀλεξιάδου. Μελπομένη Χααραλαμπίδου. Π. Χ. Σιχαρινίδου. Κ. Παπαζογλου. Εὐλ. Παπαζογλου. Καλλιόπη Σ. Ἰωαννίδου. Εἰρ. Σπανοπούλου. Ἀνστασία Βασιλειάδου. Θεανὼ Γεωργίου. Μαρίκα Κ. Κοντολέοντος. Βασ. Κοπελακίδου. Ἐρατὼ Ζαχαριάδου. Ἀχιλλεὺς Χρυσόβουλος. Ἀλέξ. Δ. Βιτάλης. Ἀμαλία Ἀρβαντιδίου. Ὀλγα Π. Μιτσαΐδου. Δωροθέα Ζουμπούλογλου. Στυλ. Κωνσταντίνου. Ἰωάν. Γεωργιάδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Φωτ. Ξηρουδάκη.

Φ. Γ. Ξηρουδάκης 5. Δ. Ἀρζόγλου 3. Χαρ. Φωτιάδης 2. Ἀχ.

Βλάχος. Δημ. Ρωσσόπουλος. Γεώρ. Βαλάκας. J. Alberty. Συμ. Εὐσταθίου. Σ. Κ. Ἀωτιδης. Α. Κελκιδίτης. Λάζ. Βαλάκας. Στυμ. Σκαρβέλλης. Κ. Ράλλης. Χαρ. Ἀνγκνωστίδης. Παναγ. Σαμαντζόγλου. Ἀθηνᾶ Δ. Προύσαλη.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Κλεάνθους Ἰωαννίδου.

Κλεάνθης Ἰωαννίδης. Ν. Τσακονάκης. Συμ. Κρητικός. Γρ. Ψαρόπουλος. Στυλ. Χρυσόπουλος Σ. Ν. Λάτσης. Γερ. Χρυσασφίδης 2. Η. Ἀναστασιάδης. Σπ. Μανουηλίδης. Παναγ. Κεραμίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Χαρ. Φωτιάδου.

Δ. Σ. Κούλας. Θεμ. Παρόπουλος. Κ. Ν. Σερπίνης. Μιχ. Χ" Σάββα. Δημ. Καλφόπουλος. Παν. Φυλακτόπουλος.

Πρόφρονι φροντίδι αἰδεσιμωτάτου παπᾶ Σταύρου Ἰωαννίδου.

Σταύρος Ἰωαννίδης πνευματικὸς ἐκκλ. Ἁγίας Κυριακῆς 2. Ἰωάννης Βελάνης ἐφημέριος. Ἱεροδιάκονος Λεωνίδας 2. Ἰωάννης Μιστοράκης πρωτψάλτης. Περικλῆς Γαβριηλίδης. Κοσμῆς Ι. Πεγλιβάν ὁγλοῦς. Σ. Ι. Πεκτασιδης. Δ. Π. Μουρατίδης. Γ. Ὀρφανίδης. Π. Ἀλιμβέρτος. Γεώρ. Σιμουρινίδης. Παν. Χ" Ἀποστόλου. Στ. Ποσταντζόγλου. Ἐμμ. Φιλιππίδης. Χαρ. Τσαυσόγλου. Βασ. Θεοδώρου. Χαρίτων Θεοδώρου. Θεόφ. Φ. Πυρλόγλου 2. Ἰω. Ζαχαριάνης 2. Μιχ. Ζαχαριάνης. Εὐδ. Ζαχαριάνης. Κων. Γαβριηλίδης 3. Νικ. Δ. Πεγλιβάν ὁγλοῦς 10.

Πρόφρονι φροντίδι Σακελλαρίου Ἀθανασίου προέσταμένου ἐκκλ. Ἁγίας Ἐλπίδος.

Σακελλάριος Ἀθηνάσιος. Χρῆστος Πασγάλης. Γεώρ. Μουρατίδης. Ἄριστ. Νικολάου. Γεώρ. Καπάκης. Γεώρ. Παντελίδης. Κ. Κυπριανίδης Ἱεροδιάκονος. Ἡρ. Βάσης. Ἰωάν. Ζώκος. Νικ. Ὀλύμπιος ἱερεὺς. Ἰωάν. Νικολαΐδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Μουραβιέφ Τσοπάνογλου.

Μουραβιέφ Τσοπάνογλου 2. Πο. Τσοπάνογλου 2. Κομμινός Τσοπάνογλου 2. Κων. Π. Τσοπάνογλου 2. Χ" Ἰωσήφ Καρακάς ὁγλοῦ 2. Χ" Μαν. Καρακάς ὁγλοῦ 2. Γ. Μ. Τσοπάνογλου 2. Τηλ. Ἀλεξόγλου 2. Πρ. Ἀστινάρ ὁγλοῦ 2. Ἄβρ. Μισιρόγλου 2. Ἰωσήφ Πογιαδζή Σάββα ὁγλοῦ 2. Ἀλέξ. Καπλάνογλου 3.

Εὐγενεῖ φροντίδι Ι. Καρούζου φαρμακοποιῶ.

Ἰω. Καρούζος 2. Α. Ἀνστασιάδης. Α. Φ. Ἀργυρίου. Μ. Χ" Σταύρου. Δ. Π. Δοπτόγλου. Ι. Π. Δοπτόγλου. Α. Φραγκούλης. Ε. Π. Καρακασίσογλου. Α. Βραχιλῆ. Κλεάνθης Χρηστίδης. Κ. Κοτσώνης. Π. Κοτσώνης. Χρῆστος Δ. Ἀλκιβιάδης 2.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Δημ. Καδόγλου.

Δημ. Ν. Καδόγλου. Ι. Δ. Κομνηνός 2. Βασ. Ἰωαννίδης. Χρ. Ἀλεξιάδης Ι. Π. Ἰωσηφίδης. Α. Δ. Ἰερεμίας. Γ. Παπαδόπουλος. Δ. Δημητριάδης. Π. Γ. Ἰωαννίδης. Σ. Βραχιολᾶς. Παρ. Μ. Ξανθόπουλος. Ἐμμ. Ὀρφανοπούλου.

Εὐγενεῖ φροντίδι ἐξοχωτάτου Ἰατροῦ Στ. Ἰωαννίδου
(ἐν ὕψωμαθεῖοις)

Στ. Ἰωαννίδης 2. Δ. Εὐελπίδης. Ν. Ἀνδριωτάκης 2. Ν. Κάρης. Ι. Χαρισιάδης. Γ. Ἀντωνιάδης. Σ. Μελέγκυγλου. Δεξιθέα Ἰωαννίδου. Φώτ. Ἰωαννίδης. Ἀλέξ. Ἀντωνιάδης. Γ. Χρυσασφίδης. Α. Καραμυφλίδης 2.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Ἀνδρέου Ἰωάννου. (ὕψωμαθεῖα.)

Ἀνδρέας Ἰωάννου. Κ. Μ. Κων. Μόσχος. Γ. Ἀργυρόπουλος. Ἰω. Χιονᾶς. Κων. Σταυρίδης. Δ. Π. Μπκλαπάνης. Φ. Π. Πασχαλίδης. Γεώρ. Σπυριδωνός. Ἀδελφὴ Σ. Λαδᾶ. Σπ. Εὐγενόπουλος. Σοφ. Κ. Χρηστίδης. Γεώργ. Θεοφιλόπουλος. Π. Μελιτόπουλος. Δημήτριος Κουρεὺς. Γ. Γωνσταντινίδης. Η. Κ. Ἡλιάδης. Ι. Κ. Βελιγραδινός. Ἀντ. Ξ. Νικολαΐδης. Βασ. Ἀναστασιάδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Δ. Ἀρζόγλου.

Α. Μιμηκόπουλος 2. Δ. Ἀσθαιτάκης. Ἰωσ. Λαζαρίδης. Ἰωακ. Ἰωακειμίδης. Κ. Βαλασιάδης. Ν. Ἐμμανουηλίδης. Ἀλέξ. Ἀναστασίου. Δημ. Γεωργιάδης. Ἰωάν. Λεωνίδου. Γρηγ. Π. Μουρατίδης. Τιμ. Ζαχαριάδης. Νικ. Ζαχαριάδης. Γεώρ. Θ. Χρηστίδης. Παῦλ. Σανταλδζίδης. Κίμων Γραμμενίδης.

Πρόφρονι φροντίδι κ. Η. Π. Μυλωνίδου

λογιστοῦ (Χαμιτιέ Τουρπὲ Κωνσταντινουπόλεως.)

Η. Π. Μυλωνίδης 3. Χρ. Βασιλάδης. Ζαχ. Ἀνδρεάδης. Ἡλ. Καπτάν ὄγλου 5. Ἰωάν. Ἀράπογλου 5. Ἰσ. Καζαντζόγλου 5. Ἡλ. Παπάρογλου. Χ'' Γεώρ. Παπάζογλου. Νικ. Σεφέρογλου. Ἀλέξ. Α. Δαβίδ.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Κυριακοῦ Χ'' Β. Καπτάνογλου (Γενὴ Δζαμί).

Κυρ. Καπτάνογλου 5. Ἀν. Κ. Καπτάνογλου 5. Ἰω. Χ'' Ι. Καλήνογλου 2. Πρ. Μ. Κενάνογλου 5. Βασ. Γ. Ἐλευθερόπουλος 2. Γεώρ. Κυριακοῦ 3. Μιχ. Σ. Χαβατζαδόπουλος 2. Χρ. Ἰωαννίδης. Φίλ. Θεοδώρου. Ἀθ. Κωνσταντίνου. Γεώρ. Ἀνέστη. Ἰω. Σ. Κετσεδζόγλου. Ι. Α. Ἰωαννίδης. Γ. Π. Λουκίδης 5.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Σ. Ἰωσηφίδου τραπεζίτου (Ἐμὲν ἰόνου).

Σ. Ἰωσηφίδης 5. Βασ. Δημητριάδης 10. Ἰωσ. Δ. Δελβίνος 2. Ἰσαὰκ Τοπούρογλου. Πρόδ. Φαχράτογλου. Π. Δ. Πασχαλίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Στ. Ἐμμανουηλίδου.

Γ. Εὐτυχίδης. Σ. Η. Μαναὶλ ὄγλου 4. Στυλ. Παπαδόπουλος 2. Ι. Φ. Πυρλίγλου. Ἰσαὰκ Γιαχσίογλου. Ι. Χρηστίδης 2. Ι. Ἰωαννίδης. Γ. Ἡλιαδης. Πλ. Πυρλόγλου.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Ἀλέξ. Λαζάρογλου. (Κερεστεδζίδηκα).

Ἀλέξ. Λαζάρογλου. Ἰωσ. Γιαλδήρογλου. Ἰω. Γεωργιάδης. Σπ. Ἐφραϊμίδης. Παν. Παπαδόπουλος. Ἀν. Μανόλογλου. Νικ. Ἀζαριάδης. Ἰω. Παπαδόπουλος. Χ. Δημητρίου. Διον. Βασιλείου. Ἰω. Ραπτοπούλου. Σάβ. Χαραλάμπους. Συμ. Παπακωνσταντίνου. Ὀδ. Λαμπρινίδης. Ἰσ. Μαυρόπουλος. Σίλβεστρος Τρελλόπουλος. Θεόδ. Πασμαδζόγλου. Βασίλ. Ἀδουσίδης. Δημ. Διαμαντόπουλος. Ἀλέξ. Πετρόπουλος. Κων. Καραμουζίδης. Κων. Συρμακέσης. Ἀλέξ. Χα'' Βασιλείου. Σάβ. Πετρίδης. Χα'' Θεόδ. Περγαντοπούλου. Γεώρ. Σαββόπουλου. Δημ. Καραμάνης. Μαν. Καπζιμάλης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Θ. Καραπέρογλου.

Θ. Γ. Καραπέρογλου 2. Π. Θ. Κισσόγλου. Ι. Η. Κισσὲ ὄγλου. Πρόδ. Α. Χορασάν ὄγλου.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Νικ. Βάτης.

Νικ. Βάτης 2. Ἀβ. Ἀβραμίδης 2. Ἀλέξ. Στεφανίδης. Χαρ. Κετίκογλου. Παρασχ. Καθήογλου. Πολύβ. Ἐξεροδζόγλου. Γιάνκος Μουράτογλου. Α. Π. Κισσόγλου. Δ. Ι. Κηρημλόγλου. Χαρ. Σκενδέρογλου. Θ. Κυριακίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι Χ'' Λαζάρου Πασχαλίδου.

Λάζ. Πασχαλίδης. Στ. Ν. Μελετιάδης. Διον. Εὐθυμίου. Ἰάκ. Ἰορδανίδης. Ἰορδ. Μιχαήλ. Γεώρ. Καραγιαννίδης 2. Ἀθ. Καραγιαννίδης. Βασ. Χ. Πυρλίδης 4. Γεώργ. Πασχαλίδης ἱεροσπουδαστής. Βασίλ. Ἀνέστη.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Μιλτιάδου Καραδζίδου δικηγόρου.

(Ἄλῃ πασᾶ Χάν).

Μιλ. Καραδζίδης. Σωκ. Ταϊπλόγλου. Συμ. Ἀρσλάν ὄγλου. Ἰω. Οὐραήλογλου. Οὐραήλ Οὐραήλογλου. Ἀνδρονίκη Κομνηνοῦ. Μιχ. Φραγκούλης. Ἀλέξ. Καλογερόπουλος. Ἐλ. Σαράφουγλου. Νικὸλ. Μανιάκης. Ἀθ. Καλφόπουλος. Ἰωσ. Κισσόγλου. Ἀλέξ. Ἰωσηφίδης. Ἰωάν. Φερμάνο-

γλους. Κων. Στυλιανίδης. Πασχ. Πασχαλίδης. Ἀλέξ. Εὐγενικοῦ. Θεόδ. Κωνσταντινίδης. Ν. Τ. Ι. Νεγρεπόπτης. Β. Βασακόπουλος. Νικ. Ἀσλανίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Βασιλείου Ι. Σκενδέρουλου.

Βασ. Ι. Σκενδέρουλος. Χαρ. Τασζόγλους. Ἀνθ. Μυρίδης. Κοσμάς Πογιατζόγλους. Ἰωάννης Παργιαμίδης.

Πρόφρονι φροντίδι Σωφρονίου Ἱεροδιακόνου (Τζιδαλίον).

Σωφρόνιος Ἱεροδιάκωνος 10. Γρηγ. Ἱερομόναχος. Χρῦσανθος Ἱερομόναχος. Εὐγένιος Πετούλας Ἱεροδιάκωνος 2. Ἱερώνυμος Ἱεροδιάκωνος. Δημ. Γεωργιάδης. Γεώρ. Βινάκης. Ἐλευθ. Μαυρογένης. Γεώρ. Βλαχόπουλος. Εὐριπίδης Γεωργίου. Μαρ. Βογιατζόγλου. Νικ. Χριστόπουλος. Κων. Παρισιάνος. Ἐλευθ. Εὐαγγέλου. Σαράντης Ἀποστολίδης. Μαρτινιανὸς Ἀποστολίδης. Νικ. Κωνσταντίνου. Πέτ. Ροῦσσο. Ἰω. Ἐξαρχόπουλος. Μιλτ. Ἀγαπίου. Βασ. Ἀδξέουγλου. Ἀβρ. Παπαδόπουλος 2. Πρ. Σαράφουγλου. Ἀναστ. Ἰσαακίδης. Θεόφιλος Ἐξαρχος. Πρὸδ. Πεντοπόλης. Καλλιόπη Ἐμμανουίλ. Ἡλ. Σκουλαρόπουλος. Βασ. Πρ. Κεχαγιᾶς. Θεόκλητος Ἰωάννου. Δημ. Δεληαβραμίδης. Καλυῶδης Οὐγγαρέζος. Ἐλευθ. Νικολαΐδης. Κυρ. Χ'' Ἀντωνίου. Φίλ. Προδρόμου. Χαρ. Παπᾶς 2. Τηλ. Ἀραβανόπουλος 2. Ε. Σοφianoπούλου. Ἀρ. Διαμαντόπουλος. Ἰω. Καλογιερίδης. Γ. Τριανταφυλλίδης. Ἀπ. Λάζου. Α. Ε. Χ'' Δημητρίου 2. Ἀναστ. Μικόπουλος. Ξεν. Ἰωάννου. Μην. Κωνσταντινίδης. Τιμ. Ζαχαριάδης. Λάζ. Βασιλείου. Βασ. Πετρίδης. Ἐμμ. Ἀραχωβίτης. Κ. Χ'' Γιαννακοῦ. Δημ. Ἀλατόπουλος. Κων. Ἀλατόπουλος. Ἱερόθεος Ἱερομόναχος. Γρηγ. Γουρμούσγλους. Ἡλ. Καρόπουλος. Ἰω. Συκαλίδης. Α. Φιλιππίδης. Ι. Χαραλαμπίδης. Πρ. Ι. Ἀϊνατζόγλους.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Κλεοβούλου Γ. Λαμπίκη.

Λ. Μ. Νικ. Βραχιλάς. Γλυκερία Μαυροπούλου. Ἡρ. Μαυρόπουλος. Ε. Ἀποστολίδης. Π. Ζ. Νικολαΐδης. Ἀθηνᾶ Ν. Ἀμανίτου. Ν. Δημητρίου. Μ. Μ. Κ. Δ.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Χαραλάμπου Ἀϊνατζόγλου.

Χ. Π. Ἀϊνατζόγλους 3. Δημ. Παπαδόπουλος. Ἀντ. Κωνσταντίνου. Ἀθηνᾶ Ἀμανίτου. Φωτίκα Ἀναστασιάδου. Ἐμμ. Ἡλιῶδης. Περ. Κλωναρίδης. Ἀνθ. Ἀϊνατζόγλους. Ἀθ. Γιάννος. Λεάνδρος παπᾶ Λεοντίου. Ἰωάν. Κάλφα. Ἡλ. Παλίτης. Νικ. Δαλάγκας. Ι. Κουτσουρόπουλος. Κων. Καλοθετίδης. Εὐστρ. Ζαχαριάδης. Βασ. Ξανάκης. Ν. Ἰρδανόπουλος. Μιλ. Κορδέλης. Οὐρανία Ἀχρυσαρίδου. Δημοσθ. Λευκόπουλος.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Ἀθαν. Κεσίς ὀγλοῦ (Μουχλίον).

Ἀθ. Ν. Κεσίς ὀγλοῦ 2. Κων. Μαυρομμάτης. Μιχ. Τριανταφυλλίδης. Ι. Ἀσιμόπουλος. Κλεόβ. Ἐξερτζόγλου. Χρ. Πετρόπουλος. Ζ. Καδινίδης. Ὀδ. Κεσίς ὀγλοῦς. Ι. Δ. Σωτηριάδης. Χαρ. Χριστοφορίδης. Ἡλ. Βασιλειῶδης. Ν. Κρυσταλλίδης. Ἀλέξ. Κεσίς ὀγλοῦς.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Παναγιώτου Δαραβιγγίδου. (Μεγάλη Σχολή).

Παν. Δαραβιγγίδης 2. Ι. Ν. Παπαδόπουλος. Κ. Λαδόπουλος. Ν. Δ. Βολοβίνης Γ. Α. Καμμάς. Η. Σ. Ἡλιαῶδης. Σωτ. Κ. Ἰωαννίδης. Γρηγ. Νησιώτης, Χρ. Σ. Κόντης. Γ. Σ. Νικολαΐδης. Ἡλ. Σεφεριάδης. Ἀνθ. Χορτόπουλος 2. Ἀθ. Φ. Τσοῦκλας. Χο. Ἀλ. Κόντης. Θεόδ. Θεοδοσιάδης 10. Ἀναστασία Θ. Θεοδοσιάδου 10. Ἰρδάνης ἐφένδης Χαραλαμπίδης 20. (Φανάριον).

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Η. Κάλφογλου.

Ι. Η. Κάλφογλους 2. Γεώρ. Ε. Μισαηλίδης 2. Ι. Π. Τεκτονίδης. Χ. Δ. Θεοφάνογλους. Δ. Σ. Μαντζουρίδης. Δ. Ι. Μωυσιάδης. Δ. Σαραντίδης. Κ. Λεώνας. Στ. Ζαφειρίδης. Ἀρ. Σαραντίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Ἀθανασίου Κωνσταντινίδου

Κουσεγουνδζούκιον.

Ἀθ. Κωνσταντινίδης 10. Κ. Κ. Χρηστίδης 5. Δ. Γ. Πασαντώνης 5. Ἀναστ. Ἀθανασιάδης 2. Χουρμούζης 3. Κων. Γεωργίου 2. Ἀθην. Τόγρας 2. Δημ. Ἰωάννου 2. Σάββας Σαββόπουλος 2. Φώτ. Μαυρομμάτης. Νικ. Κυριαζῆς 2. Νικ. Βασιλείου 2. Κ. Παπαδημητρίου 2. Β. Δικτωρλος. Φ. Παυλόπουλος. Παναγιώτης Κ. 2. Στ. Παυλόπουλος. Δημ. Παλαιολόγος. Jean Papadopoulos. Γ. Ε. Γιαζιτζόγλου. Ν. Ι. Κατσαρός. Σπ. Λεωντόπουλος. Εὐστάθ. Λεωντόπουλος. Γ. Θ. Ξεντές. Ἰω. Δ. Βλησιμαῆς. Λάζ. Θ. Καταλάζος. Ν. D. Bellas. Ἀλέξ. Πράσινης. Ξεν. Μαυρόπουλος. Παῦλ. Χριστοδουλίδης. Γεώρ. Γιάκωβιτις.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Θεμ. Μαριανοῦ.

Θεμ. Μαριανός. Ἀρ. Ἰσχυρίδης. Κ. Βουτσᾶς. Δ. Βασακόπουλος. Μιχ. Β. Κομβόπουλος. Γ. Κ. Λυζῆς. Π. Δέρβος. Γ. Γεωργιάδης. Μ. Γεωργιάδης. Σ. Μιγές. Α. Βασιλειῶδης. Ἰω. Γιεvidουνας. Νικήτας Ι. Δουλιφίνης. Ἀλέξ. Κ. Δρακόπουλος. Π. Οἰκονομόπουλος. Σαμ. Διον. Ἀραβανῆ. Δ. Καστρισιῶδης. Α. Κισσέγλους. Γ. Ἀργύρογλους. Μ. Ρ. Δ. Β. Ε. Παντ. Σταυρίδης. Γ. Βασιλικόπουλος. Ν. Βασιλειῶδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Κλ. Πολατίδου.

Κλ. Πολατίδης. Μιλ. Ἀγγελίδης 5. Μ. Ψωμιῶδης 2. Π. Σ. Σπαθῆ-ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΓΙΟΣ

ρης. Κ. Α. Μαδενλόγλου. Α. Th. Garophalidès. Ι. Α. Καρακτουλάχογλου. Θρασ. Μισιγγιρίδης 2.

Οί ἐν Ἀθήναις ἀξιότιμοι Κύριοι.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Ραγκαβῆ Τσοπάνογλου.

Ρ. Τσοπάνογλου 4. Δ. Δανηλίδης 3. Γ. Α. Δζαφέρογλου 2. Β. Κεσίσογλου 2. Ἀθ. Γαβριηλίδης. Α. Βαῖνος. Ἀρ. Σιακάκης. Στ. Λαμπρίδης. Ι. Ἀναγνωστίδης. Γ. Τσιράγγελος. Κ. Κουδολέντας. Ἀντ. Κρητικός. Β. Καλιφίδης. Δ. Μικρόπουλος. Κ. Κίρκος. Ἡλ. Κωνσταντινίδης. Σ. Ζερβουδάκης. Ραφ. Μαϊόπουλος. Κ. Σουμελίδης.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Νικολάου Φερμάνογλου.

Ν. Ι. Φερμάνογλου 3. Βεν. Ἀδαμαντιάδης. Χαρ. Νικολαΐδης. Ἀγ. Σκούρας. Π. Χαραλαμπίδης. Π. Ν. Κεσίσογλου 2. Σωτ. Δημόπουλος. Σπ. Ζῶτος. Ἐλ. Δαμιανίδης 2. Ν. Μακρίδης. Δημ. Σπαθιώτης 2. Δ. Σταμπόλης. Ἰπ. Ἐλευθεριάδης 2. Ἰγν. Βαφειάδης. Συμ. Εὐνογαλῆς. Κ. Παπαντωνίου. Στ. Δανόπουλος. Δ. Καμπερογλου. Κ. Κεχαγιᾶς. Ι. Φωτεινός. Ἀδ. Λεβέντης. Παντ. Τουρτόγλου. Ἀντ. Κοῦκκος. Χρ. Νικολαΐδης. Ι. Ἀσκητόπουλος. Ἰγν. Κέπεδης. Ἀλ. Εξνθόπουλος. Ν. Κορδέλλης. Γ. Γόττης. Δ. Σολομωνίδης. Στ. Εὐγενειάδης. Ι. Μαλουκάτος. Ι. Κριωνῆς. Γ. Τζιζιτίης. Ν. Καρδαμίτσας. Ν. Στρατούλης. Ἐμ. Μιχαηλίδης. Γ. Δουσταπάνης. Ζ. Σαββαφκᾶς. Ἀλύπ. Χαδζηγιάννου. Κ. Μιύγερης. Ὁρ. Διδίκας. Σωτ. Σταμπούλης.

Οί ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀξιότιμοι Κύριοι.

Ἀνώνυμος 30. Δημ. Σεραπίωνος 10. Α. Μ. Ομηρόλης 10. Π. Γαβριηλίδης 5. Δ. Ἐμμανουηλίδης 5. Βασ. Θωμαΐδης 5. Ἀβρ. Β. Καρανλήκ 5. Χρ. Κουτσομιδης 5. Μιχ. Ἀναστασίου 5. Ἰωχαβάκης 10. Ξενκ. Ἀβραμίδης 10. Γ. Π. Τσίπης 5. Π. Παλαπάνογλου 10. Ι. Ἀντωνιάδης 5. Π. Δ. Παπαδόπουλος 5. Π. Γιελκενδζόγλου 15. Β. Πράτσικας 2.

Οί ἐν Καβάλλα ἀξιότιμοι Κύριοι.

Ἰάκ. Γαβριηλίδης 10. Ι. Μισαηλίδης 10. Κ. Θ. Παλαπάνογλου 10. Nahmias et Benveniste 10. Μ. Η. Benveniste 10. Rafael Em' Florentino 5. Γ. Δ. Πρωτόπαπας 5. Γεώρ. Λονιδζίδης 4. Ἰω. Κωνσταντινίδης 3. Εὐγ. Ἰορδάνου 3. Δ. Ἀναστασιάδης 2. Δ. Ν. Διονυσίου 2. Ovadia Nahmias et Cie 2. Στέριος Ι. Φέσσας 2. Μ. Χ. Γκιζᾶς

2. Γεώρ. Ἀθανασίου 2. Θωμᾶς Ζησιάδης 2. Θεόδ. Κωνσταντίνου 2. Θεόδ. Ἀποστολίδης 2. Χρ. Παπαχρήστου 2. Ι. Κητάογλου 2. Περικλῆς. Α. Σεργέλης 2. Μόσχος Ἀποστόλου 2. Κων. Θεοδώρου 2. Ἀγγ. Γεωργιάδης 2. Μιχαήλ Παρασκευᾶς 2. Σπ. Νικολαΐδης 2. Νικ. Ἀλεξάνδρου 2. Ἡλίας Νικολάου 2. Ἡλ. Β. Παπαηλιοῦ. Κλέαρχος Στούμενίδης. Δ. Γ. Πάνος. Μ. Κ. Φέσσας. Χρ. Ἀδαμόπουλος. Ἀλφρ. Μιχαηλίδης. Μ. Β. Ἀθηναῖος. Κων. Χρ. Ἰωάννου. Χαρ. Γεωργίου. Π. Σπόντης. G. Calendji. Α. Ζερβίδης. Β. Λαλαρούνης. Γ. Δρ. Ζάρα. Π. Οικονομίδης. Ἀλ. Ἀγγελίδης. Θεόδ. Φέσσας. Κ. Βουλγαρίδης. Ἰωάννης Κ. Τσάτας. Θεμ. Κολόμβος. Γεωρ. Χριστοδούλου. Νικ. Ἀποστόλου. Μαργαρίτης Γ. Σκίρτα. Δαν. Νικολάου. Ἀθ. Παπακυριακοῦ. Πρ. Νικολάου. Γεώρ. Μαρίνος. Κων. Βασδραβελής. Θεόδ. Κοντμεδόπουλος. Βασ. Ἀντωνίου. Περ. Σταματιάδης. Νικ. Ἀνέστης. Ἰω. Τσουλίδης. Β. Κ. Θωμαΐδης. Ζήσης Ἀδάμ. Χρυσοχόος. Κων. Νικολάου. Κων. Γρηγοριάδης. Κων. Ἀνδριοτέλης. Δημ. Στ. Βέλιος. Θεόδ. Γ. Σπίνδζος. Δημ. Χριστοδούλου. Ἀθ. Σ. Βέλιος. Γεώρ. Δημητρίου. Γαβ. Θεοχαρίδης. Μαρ. Κωνσταντίνου. Ἀθηνά. Ζησιδης. Πέτρος Παύλου. Γεώργ. Ἀγγελίδης.

Οί ἐν Δράμα ἀξιότιμοι Κύριοι

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Σοφ. Πυρλίδου Ἰατροῦ.

Σοφ. Πυρλίδης 6. Ν. Παρμενίδης 6. Γ. Δ. Βακόλας 3. Μ. Κ. Βαλάνης 2. Γ. Παπαδημητρίου 2. Α. Γ. Θεολόγος. Θ. Στογιάνης. Ἡλ. Μπέτσος. Ν. Κ. Βαλάνης Θ. Ἀποστολίδης Ἀθ. Πέτσας. Δημ. Δωδός. Ν. Χ'' Κυριακοῦ. Καλλιόπη Ν. Χ'' Κυριακοῦ. Γ. Δαβίδ. Ι. Α. Νικολαΐδης. Μίνως Κουβελάς. Δ. Κ. Βαλάνης. Μ. Ξ. Κωνσταντινίδης. Πολυχρ. Δαβελλας. Α. Τσέρης.

Οί ἐν Ὁρτάκιοι καὶ Ἀκ-Ἀλὰν Ἀδριανουπόλεως ἀξιότιμοι Κύριοι.

Εὐγενεῖ φροντίδι κ. Ι. Ἰορδανίδου ἀντεισαγγελέως.

Ι. Χ'' Ἀβ. Ἰορδανίδης. Ἰάκ. Ἰορδανίδης. Ἀθ. Θωμαΐδης. Εὐστρ. Σδρόλλας. Παν. Σδρόλλας. Παρίσης Γραμμενίδης. Τριαντ. Φίλτσου. Ἰω. Γραμμενίδης. Κων. Μακρίδης. Νικ. Κωνσταντινίδης. Ἀθ. Γραμμενίδης. Δημ. Χ'' Κωστόγλου. Πασχ. Κεσκίνης. Π. Σ. Λογιωτατίδης. Δημ. Σακαλλῆς. Μιχ. Παρασχίδης. Γεώργ. Δ. Ὀπλοποιοῦ. Ἰω. Νικολαΐδης. Στέργ. Γεωργίου. Γεώργ. Βαρούδη. Χρ. Βαφειάδης. Χρ. Ν. Σισμάνογλου. Γεώρ. Λογιωτατίδης. Στέρ. Ἀλεξίου.

Οἱ ἐν Προκοπίῳ Κυππαδοκίας ἀξιότιμοι Κύριοι.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. Ἰωάννου Γενιπέκογλου Ἱατροῦ.

Ι. Ἀθ. Γενιπέκογλου 10. Νικ. Κ. Κετυλπαλόγλου 10. Δημ. Πι-
μενίδης. Νικ. Σαραντίδης. Γεώρ. Ἀβερκιδῆς. Συμειωνάκης Φαρμακ-
κοποιός.

Οἱ ἐν Νευπόλει Κυππαδοκίας ἀξιότιμοι Κύριοι.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. Β. Ἰωαννίδου.

Β. Ἰωαννίδης 12. Φίλ. Π. Γ. Ἀριστόβουλος 5. Θεόδ. Κασμίδης 3.
Ἰάκ. Κασάπης 2. Πρ. Ἰωτηρίδης 2. Ἰωάν. Μαυρόπουλος 2. Εὐθ.
παπᾶ Ἰακώβου 2. Κ. Χαδζησπυρίδης 2. Γ. Φ. Νεϊκοσμίδης 2. Ἰω.
Μιχαηλίδης 2. Ν. Γ. Νικολετόπουλος 2. Γαβ. παπᾶ Ἀργαγγέσου 2.
Παντ. Εὐμολπίδης 2. Βασ. Π. Γ. Εὐμολπίδης 2. Γεώρ. Μιχαηλίδης 2.
Κυρ. Ζ. Πασίας 2. Δάξ. Πηντίδης. Εὐδ. παπᾶ Ἰακώβου. Αἰκατ. παπᾶ
Εὐγενίου 2. Ἀμαλ. Χ' Χαραλάμπους 2. Γρηγ. Κωνσταντινίδης 2.
Κων. Ἀβρααμίδης. Ἰω. Γεωργιζόης. Ἰωακείμ Ἀνανιάδης 2. Ἡλίας
Τεπερὶκ ὀγλοῦς 2.

Οἱ ἐν Ζιτδζι-Δερὲ Καισαρείας ἀξιότιμοι Κύριοι.

Εὐγενεὶ φροντίδι κ. Χρήστου Ι. Τελλόγλου.

Χρ. Ι. Τελλόγλου. Ἀν. Μανόλογλου. Κων. Γεωργίου. Χαρ. Δημη-
τρίου. Δάξ. Παύλου. Βασ. Γεωργίου. Ἀχ. Δεβλόγλου. Χαρ. Θεοδορί-
δης. Δημ.σθ. Σαραφιδῆς. Αλέξ. Ἀναστασίου. Γεώρ. Εὐσταθίου. Ἄνδρ.
Ἀρζημανίδης. Μ. Κ. Παυλίδης. Ἀναστ. Ῥαφιδῆς. Παῦλ. Παπαδόπου-
λος. Βασ. Π. Πρόξενίδης. Δημ.σθ. Δαστυγιενίδης. Ἀναν. Ζεσβάογλου.
Χαρίλαος Χαραλάμπου. Στ. Παυλίδης. Μ. Χ. Παπολόστγλου.

*Ζητοῦμεν συγγνώμη παρὰ τῶν κκ. συνδρομητῶν, ὡν τὰ
ὀνόματα δὲν κατεγροήθησαν ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου παρα-
λαβῆς τῶν σχετικῶν ἀγγελιῶν.*